

ΦΩΣ ΕΘΝΩΝ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΟΡΘΟΔΟΧΟΥ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ «Ο ΠΡΩΤΟΚΑΝΤΟΣ»

ΦΩΣ ΕΘΝΩΝ

Τὴν δὲ καὶ σε εἰς φῶς ἔθνην
Τὸ εἶναι σε εἰς ὠφελῆν ἕως ἑσχάτος τῆς γῆς.
(ᾠραζ. 1^ο 47)

Ἰδρυτής τοῦ «ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΥ»
† ΑΡΧΙΜ. ΧΑΡΙΤΩΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΚΙΣ
ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ «ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΥ» ΠΕΡΙΟΔΟΥ «2007-2009»

Νικόλαος Σίμος, νομικός, Πρόεδρος,
Δημήτριος Τσερεγκούνης, θεολ. - φιλόλ., Ἀντιπρόεδρος,
Μαίρη Καραχάλιου, Γεν. Γραμματεὺς,
Ἄγγελος Ἀντωνέλλης, φυσικός, Ταμίας,
Γεώργιος Καραγεωργόπουλος, ἐκπαιδευτικός, Σύμβουλος

ΕΞΕΛΕΓΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ἐλλη Γουργουλιάτου, ἐκπαιδευτικός,
Ἰωάννης Σταθόπουλος, ἐκπαιδευτικός
Κωνσταντῖνος Σπίνος

«ΦΩΣ ΕΘΝΩΝ»

«LA LUMIERE DES NATIONS»
EDITION DE L' ASSOCIATION
DE LA MISSION ORTHODOXE «PROTOCLITOS»
68. RUE MIAOULI 26222 PATRAS GRECE

ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ: ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ
«Ο ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΣ» ΜΙΑΟΥΛΗ 68, Τ.Κ. 26222 ΠΑΤΡΑ,
ΤΗΛ.: 2610-329737, 322.722, ΦΑΞ: 2610-329.390

e-mail: protoklitos@gmail.com

ΕΚΔΟΤΗΣ-ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ: Νικόλαος Μιχ. Σίμος

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΦΩΤΟΣΤΟΙΧΕΙΟΘΕΣΙΑΣ-ΕΚΤΥΠΣΕΩΣ-
ΒΙΒΛΙΟΔΕΣΙΑΣ: ΠΕΤΡΟΣ ΚΟΥΛΗΣ
Ἡφαίστου 11, Τηλ.: 2610-273.093 ΠΑΤΡΑ

Ἐπιταγές καὶ ἐμβάσματα παρακαλοῦμε νά
ἀποπέλλωνται στή διεύθυνσι τοῦ Συλλόγου
Μιαούλη 68 Πάτρα, Τ.Κ. 26222,
τηλ. 2610/329737

ἢ νά κατατίθενται στόν ὑπ' ἀριθμ. 32338682
λογαριασμό τῆς Ἐμπορικῆς Τραπεζῆς.
Στήν περίπτωσι αὐτή οἱ δωρητές νά μᾶς ἀποστέλ-
λουν ἀντίγραφο τοῦ γραμματείου καταθέσεως,
πρός ἐκδοσιν τῆς σχετικῆς ἀποδείξεως.

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

3η Τριμηνία 2008, Τεύχος 119

Ἐκδοσις Συλλόγου

Ὁρθοδόξου Ἱεραποστολῆς

ὁ «ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΣ»

Μιαούλη 68 Πάτρα, τηλ. 2610/329.737 Τ.Κ. 26222

ΠΡΟΑΙΡΕΤΙΚΗ ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ 5 €
ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ 10 €

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΕΞΟΦΥΛΛΩΝ:

1) Ὁ Μακαριώτατος Πάπας καὶ Πατριάρχης
Ἀλεξανδρείας καὶ πάσης Ἀφρικῆς κ.κ. Θεόδωρος
Β' στίς 21-8-2008 στό χωριό Παλαιώνι Χανίων, πα-
ρουσία ἀρχιερέων καὶ κλήρου, τῶν ἀρχῶν καὶ πλῆ-
θους λαοῦ, ἔκανε τὰ ἀποκαλυπτήρια ἀφιερωμα-
τικῆς ἀνάγλυφης στήλης πρὸς τιμὴν τοῦ π.
Χαρίτωνος Πνευματικάκι.

Οἱ ἐκδηλώσεις πραγματοποιήθηκαν μέ τὴν
εὐκαιρία συμπληρώσεως δέκα χρόνων ἀπὸ τὴν
ὀσακὴ κοιμήσι τοῦ καὶ ἑκατὸ ἀπὸ τὴν γέννησι τοῦ.

2) «Ὁ ἀκροτηριασμένος Φαλῆς εἶναι μία ἐνσάρ-
κωσις τῆς Ἀφρικῆς. Καρτερία μέσα στὴν ὀδύνη καὶ
στὴν φτώχεια. Στὰ μάτια τοῦ λάμπει ἡ ὑπομονή,
ἀλλὰ καὶ τό παράπονο. Ὁ Κύριος μᾶς τὸν ὑπέδειξε
γιά νά τοῦ δωρήσουμε τὴν Ἀγάπη καὶ τὴν Ἐλπίδα
Του».

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

	Σελ.
• Η ΚΡΗΤΗ ΤΙΜΗΣΕ ΤΟΝ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΟ π. ΧΑΡΙΤΩΝΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΚΙ Δημ. Τσερεγκούνη	3-5
• ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΚΡΗΤΗΣ κ.κ. ΕΙΡΗΝΑΙΟΥ	6
• ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΣΕΒ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΚΥΔΩΝΙΑΣ ΚΑΙ ΑΠΟΚΟΡΩΝΟΥ κ.κ. ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΥ	7
• ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ κ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΣΙΜΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ «ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΥ»	8-12
• ΕΠΙΣΦΡΑΓΙΣΜΑ ΤΗΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΣ ὑπὸ τοῦ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ καὶ ΠΑΣΗΣ ΑΦΡΙΚΗΣ κ.κ. ΘΕΟΔΩΡΟΥ Β'	13-15
• ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΚΔΗΛΩΣΙ	16-17
• «ΠΟΥ ΒΡΙΣΚΟΜΑΙ!» † Κ.Α.Ι.	18
• ΣΤΑ ΑΝΑΠΗΡΙΚΑ ΚΑΡΟΤΣΙΑ ΤΗΣ ΑΦΡΙΚΗΣ Ἱερομονάχου Θεολόγου	19-20
• ΓΙΟΡΤΗ ΣΤΟ ΟΡΦΑΝΟΤΡΟΦΕΙΟ Ἱερομονάχου Θεολόγου	21-22
• ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΗΣ ΧΡΟΝΙΑΣ ΣΤΗΝ ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙ ΚΕΝΥΑΣ	23-24
• ΠΟΙΜΑΝΤΙΚΗ ΕΠΙΣΚΕΨΙ ΣΤΟ ΜΑΛΛΑΟΥΪ Σεβ. Μητροπολίτου Ζιμπάμπουε κ. Γεωργίου	25-26
• ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ πρ. ΥΔΡΑΣ ΚΥΡΟΣ ΙΕΡΟΘΕΟΣ Δημ. Τσερεγκούνη	27
• ΣΤΗΝ ΕΥΓΝΩΜΟΣΥΝΗΣ	28-31
• ΤΟ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ ΓΡΑΜΜΑ ΤΟΥ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΥ Δημ. Βαγενά	31

Ἐφίξιν τοῦ Πατριάρχου κ.κ. Θεοδώρου στό Παλαιώνι.

Ἡ Κρήτη τίμησε τόν Ἱεραπόστολο π. Χαρίτωνα Πνευματικάκι

Ἀποκαλυπτῆρια εἰδικῆς ἀφιερωματικῆς στήλης ἀπό τόν Πατριάρχη Ἀλεξανδρείας κ.κ. ΘΕΟΔΩΡΟ Β΄

Τήν Πέμπτη 21 Αὐγούστου ἐ.ἔ. στήν Μεγαλόνησο Κρήτη πραγματοποιήθηκε μιά ἀνεπανάληπτη σέ νόημα καί συμβολισμούς τιμητική διάκρισι γιά τόν σύγχρονο Ἱεραπόστολο π. Χαρίτωνα Πνευματικάκι, εὐγενές τέκνο τῆς Μεγαλονήσου.

Ὁ τόπος τῆς γεννήσεώς του, τό μικρό χωριό Παλαιώνι Ἀποκορώνου, γνώρισε μιά ἀσυνήθιστη κίνησι ἀπό διακεκριμένες προσωπικότητες καί πολλούς πολίτες. Ὅλοι ἐφθασαν γιά νά ἐκφράσουν τόν σεβασμό τους πρὸς τόν μεγάλο ἄνθρωπο τῆς προσφοράς καί τῆς θυσίας, τόν σύγχρονο Ἱεραπόστολο π. Χαρίτωνα Πνευματικάκι.

Τό 2008 εἶναι τό ἔτος πού συμπληρώθηκαν ἑκατό χρόνια ἀπό τή γέννησί του (17-8-1908), καί δέκα ἀπό τήν ὀσιακή κοίμησί του (29/3/1998) στήν Κανάγκα τοῦ Κόγκό τῆς Ἀφρικῆς.

Ἡ ἀνέγερσι εἰδικῆς ἀφιερωματικῆς στήλης τοῦ π. Χαρίτωνος στό προαύλιο τοῦ Ἱ. Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Χαραλάμπους, πού βρίσκεται ἀπέναντι ἀπό τήν πατρική του οἰκία, ἐκεῖ ὅπου γεννήθηκε, σηματοδοτεῖ τό μεγαλεῖο τῆς προσφοράς τῆς χριστιανικῆς ἀγάπης.

Συμμετοχή

Στό Παλαιώνι, τό ἀπόγευμα τῆς Πέμπτης

Στά παράθυρα του χωριού είχαν τοποθετηθεί εικονίσματα και έκαιε λιβάνι.

(21/8/2008) για την έκδηλωση παρευρέθηκαν διάφοροι εκπρόσωποι των εκκλησιαστικών, πολιτικών, στρατιωτικών, διοικητικών, τοπικών αρχών και πολλοί πολίτες.

Λάμπρυναν με την παρουσία τους τό γεγονός ή Α.Θ.Μ. ό Πάπας και Πατριάρχης Άλεξανδρείας και πάσης Άφρικής κ. Θεόδωρος ό Β΄ και Άρχιερείς της συνοδείας του, ό Άρχιεπίσκοπος Κρήτης κ. Είρηναίος, ό οικείος Μητροπολίτης Κυδωνίας και

Μέ ένθουσιασμό και χαρά γίνεται δεκτός ό Πατριάρχης στό Παλαιώνι.

Άποκορώνου κ. Δαμασκηνός, ό Μητροπολίτης Γάνου και Χώρας κ. Νεκτάριος, ό Μητροπολίτης Κισάμου και Σελίνου κ. Άμφιλόχιος, ό τοπικός ιερός κληρός, αντιπροσωπεία μοναχών και μοναζουσών. Επίσης παρευρέθη ό Άρχιμ. π. Δανιήλ Παπαδημητράκης της Άδελφότητας Θεολόγων ό «ΣΩΤΗΡ».

Έκ μέρους των πολιτικών ό πρώην Πρωθυπουργός κ. Κωνσταντίνος Μητσotάκης, οί κ.κ. βουλευτές του Νομού Μ. Βολουδάκης, Σ. Νικηφοράκης, Μ. Σκουλάκης και ό τ. Βουλευτής Άχαΐας Ν. Νικολόπουλος, ό άντινομάρχης Χανίων Φ. Παπαμαρκάκης, ό πρόεδρος της ΤΕΔΚ και Δήμαρχος Χανίων Κ. Βιρ-ιδιάκης και πολλοί δήμαρχοι γειτονικών δήμων, άνώτατοι άξιωματικοί των Ένόπλων Δυνάμεων και εκπρόσωποι διάφόρων άρχων.

Επίσης ήσαν παρόντες όρθόδοξοι ίθαγενείς νέοι από την Κανάνγκα του Κογκό, μαθητές του π. Χαρίτωνος, πού πραγματοποιούν μεταπτυχιακές σπουδές στην Έλλάδα μεταξύ των όποιων και ό μοναχός π. Άθανάσιος Καγιέντε.

Έκ μέρους του Έραποστολικού Συλλόγου Πατρών «Ο ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΣ», του όποιου ίδρυτής ύπήρξε ό π. Χαρίτων, όταν ύπηρετούσε ως Έεροκήρυξ της Έερας Μητροπόλεως, παρευρέθηκαν ό π. Θεολόγος (Χρυσανθακόπουλος), πού διακονεί έεραποστολικά στην Άφρική, ό π. Ίωάννης Νικόπουλος, ό Πρόεδρος κ. Ν. Σίμος, τά μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου και άρκετοί συνεργάτες πού οί παλαιότεροι είχαν γνωρίσει τόν Άγιο Γέροντα.

Πρόγραμμα

Σύμφωνα με τό πρόγραμμα κατά τίς 7.15 μ.μ. άφίχθη στό Παλαιώνι ό Μακαριώτατος Πατριάρχης Άλεξανδρείας κ. Θεόδωρος Β΄, με την συνοδεία του από Άρχιερείς κληρικούς και λοιπούς. Μετά τίς καθιερωμένες τιμές, την ειδική δέση στον Ί. Ναό του Άγίου Χαραλάμπους, του όποιου τό όνομα ως λαϊκός έφερε ό π. Χαρίτων, άκολούθησαν στό προαύλιο οί έκδηλώσεις των άποκαλυπτηρίων.

Προηγήθηκε τρισάγιο από τόν Πατριάρχη για τόν π. Χαρίτωνα, όπου έψαλε ώραΐα βυζαντινός χορός Έεροψαλτών, από τά Χανιά.

Πραγματοποιήθηκαν προσφωνήσεις, όμιλίες για την προσωπικότητα του μακαριστού π. Χαρίτωνος Πνευματικάκι από τόν Σεβ. Άρχιεπίσκοπο Κρήτης κ. Είρηναίο, τόν οικείο Μητροπολίτη κ. Δαμασκηνό. Μέ τίς μελωδικές φωνές τους οί νέοι από την Άφρική έψαλαν ένα έμπνευσμένο ποίημα εύγνωμοσύνης, πού είχαν συνθέσει για τόν π. Χαρίτωνα. Κύριος όμιλητής ήταν ό Πρόεδρος του Έεραποστολικού Συλλόγου Πατρών κ. Νικόλαος Σίμος, πνευματικό τέκνο του π. Χαρίτωνος, ό όποιος άνέπτυξε έπιτυχώς την πολυχαρισματική προσωπικό-

τητα του 'Αγίου άνδρός καί τό πνευματικό, έκκλησιαστικό, κοινωνικό του έργο στήν Έλλάδα καί κυρίως στήν Άφρική.

Τελευταίος όμιλησε καταλλήλως ή Α.Θ.Μ. ό Πατριάρχης Άλεξανδρείας κ. Θεόδωρος, ό όποιος ένθερμα χαρακτήρισε τό μεγάλο έκκλησιαστικό, κοινωνικό, φιλανθρωπικό, έκπολιτιστικό έργο μέ όλες τίς άγιες προεκτάσεις του άειμνήστου πολυσεβάστου, αλλά καί συμπατριώτου π. Χαρίτωνος Πνευματικάκι καί άκολούθησαν τά άποκαλυπτήρια τής ειδικής άφιερωματικής στήλης. Τά κείμενα τών όμιλητών παρατίθενται στίς έπόμενες σελίδες του περιοδικού.

Άποκαλυπτήρια

Μέ επιβλητικότητα, ιερό δέος καί συγκίνησι έγιναν τά άποκαλυπτήρια τής ώραίας ειδικής άφιερωματικής στήλης από τόν Α.Θ.Μ. τόν Πατριάρχη κ.κ. Θεόδωρο. Άπεδόθησαν τιμές από στρατιωτικό άγμα ενώ ή μπάντα του Ναυτικού παιάνιζε προκαλώντας ρίγη συγκινήσεως υπό τόν χαρμόσυνο ήχο τής Καμπάνας.

Ή ειδική άφιερωματική στήλη παρουσιάζει σε μία έξαιρετική σύνθεσι, μέσα σε άφρικανικό τοπίο τόν π. Χαρίτωνα πού βαπτίζει ιθαγενή στό χώρο του ίεραποστολικού κλιμακίου στήν Κανάνγκα του Κογκό τής Άφρικής.

Είναι έργο του γλύπτη καλλιτέχνη κ. Εύσταθίου Λεοντή πού καί ό ίδιος παρευρίσκετο στήν έκδήλωση καί δέχτηκε συγχαρητήρια.

Άλλες έκδηλώσεις

Άκολούθησαν καί άλλες έκδηλώσεις. Ξενάγησι στήν πατρική οίκια του π. Χαρίτωνος πού εύρίσκεται ακριβώς άπέναντι από τόν 'Ι. Ναό. Οί συγγενείς του μέ πολύ καλοσύνη καί εύγένεια φιλοξενίας μάς έδέχθησαν όλους.

Παρετέθη τιμητικό δείπνο σε ώραίο έξοχικό κέντρο του χωριού καί έγιναν οί κατάλληλες προπόσεις.

Χαιρέτησαν ή Α.Θ.Μ. ό Πατριάρχης κ. Θεόδωρος, ό οικείος Σεβ. Μητροπολίτης κ. Δαμασκηνός, ό Άντινομάρχης Χανίων, ό Δήμαρχος Χανίων ενώ ό άνεπιός του π. Χαρίτωνος κ. Κ. Μποτωνάκης άπήγγειλε μέ πολλή επιτυχία ποίημα πού συνέθεσε ό ίδιος άφιερωμένο στήν παρουσία του Πατριάρχου στόν τόπο τους.

Όλοι οί συμμετέχοντες έμειναν μέ άριστες έντυπώσεις καί εύχήθηκαν ή Όρθοδοξία γιά τήν όποίαν τόσο άγωνίστηκε ό π. ΧΑΡΙΤΩΝ νά χαριτώνη, ειρηνεύη καί άγιάζη τόν Κόσμο.

Δημήτριος Τσερεγκούνης

Ό Πατριάρχης στό Ναό του Άγίου Χαλαάμπους όπου διώθηκαν μοναδικές στιγμές.

Ό Πατριάρχης συναντά τόν Προκαθήμενο τής Έκκλησίας τής Κρήτης ενώ οί πιστοί ραίνουν μέ ροδοπέταλα.

στην Ἐκκλησία τῆς Κρήτης, ἡ ὁποία τὸν ἀνέδειξε καὶ ἡ ὁποία εἶναι ὑπερήφανη καὶ καυχᾶται καὶ καμαρώνει γιὰ τὸ πρόσωπό του, γιὰ τὴν πορεία του καὶ τὸ ὑπέροχο ἔργο του σὲ ὅλη τὴν Ἀφρική καὶ σὲ ὅλη τὴν Ὁρθοδοξία.

Χαιρόμαστε, Μακαριώτατε, πού ἦρθατε στὴν Κρήτη, στό λαό, ὁ ὁποῖος πολὺ σᾶς ἀγαπᾶ καὶ σᾶς καμαρώνει, καὶ χαίρεται ἰδιαιτέρως πού εἴσαστε ἐδῶ.

Χαιρετίζομε τὸν σεπτὸ Ποιμενάρχη τῆς περιοχῆς, τῆς θεοσώστου αὐτῆς Μητροπόλεως. Χαιρετίζομε, γιατί ὁ Ἀποκόρωνα καὶ ἡ Κρήτη γενικότερα βγάζει ἀνθρώπους, ὅπως τὸν π.Χαρίτωνα. Ἀνθρώπους πού ξεκίνησαν, πῆραν φόρα ἀπ' αὐτὸν τὸν τόπο καὶ ἔφτασαν μέχρι τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης καὶ ἐτίμησαν τὸ πρόσωπό τους καὶ τὴν Κρήτη καὶ τὸν Ἀποκόρωνα καὶ γενικότερα τὴν Ὁρθοδοξία.

Χαιρετισμός τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Κρήτης κ.κ. Εἰρηναίου

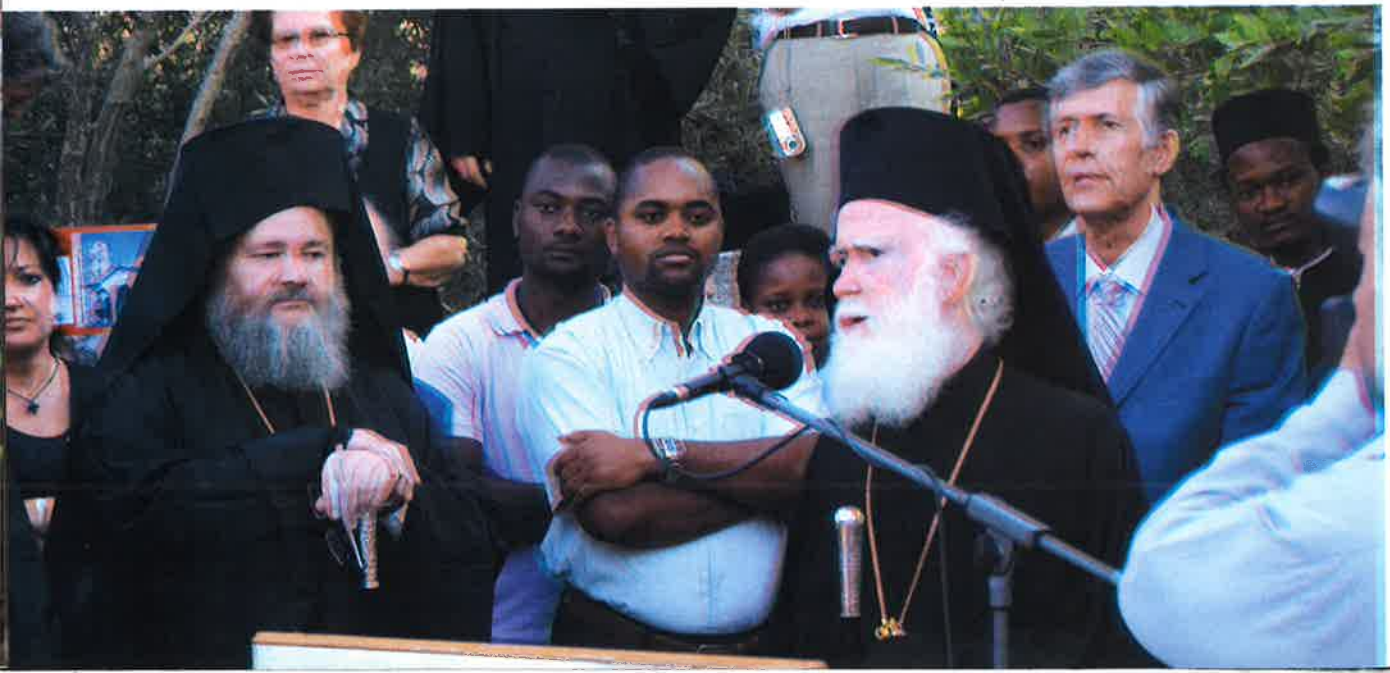
Μακαριώτατε,
Ἅγιοι Ἀρχιερεῖς, τῆς συνοδείας τοῦ Μακαριωτάτου,
ἀδελφοί καὶ Πατέρες,
κύριε πρῶν Πρωθυπουργέ τῆς Ἑλλάδος, κύριε Πρόεδρε,
κύριοι βουλευτές, κύριοι δήμαρχοι,
ἀγαπητοί μου ἀδελφοί,

Χαιρετίζω τὴν ὁμορφὴ καὶ εὐλογημένη αὐτὴ ἐκδήλωσι γιὰ τὸν π. Χαρίτωνα, τὸν ἄνθρωπο ὁ ὁποῖος ἐτίμησε ὄχι μόνον τὸν δικό του τὸν τόπο, ἀλλὰ ὅλο τὸν κόσμο καὶ ὅλη τὴν Ὁρθοδοξία.
Καλωσορίζω τὸν Μακαριώτατο στό τόπο του,

Χαιρετίζω τὸν κόσμο, ὁ ὁποῖος συνῆλθε γιὰ νὰ κἀνὴ τὴν ὠραιότατη αὐτὴ ἐκδήλωσι γιὰ τὸν τιμημένο ἄνθρωπό του.

Χαιρετίζω τοὺς ἄνθρώπους τῶν Πατρῶν, οἱ ὁποῖοι ἔχουν δεῖξει ἀπὸ παλαιότερα καὶ ἰδιαιτέρως σήμερα τὴν ἀγάπη στό πρόσωπο τοῦ τιμώμενου π.Χαρίτωνα. Ἰδιαιτέρως θέλω νὰ χαιρετίσω τὰ παιδιά πού ἔχουν ἔλθει ἀπὸ τὴν Ἀφρική, τὸν καρπὸ τοῦ ἔργου καὶ τοῦ μόχθου τοῦ ἀειμνήστου π.Χαρίτωνος. Χαιρετίζομε στό πρόσωπό σας καὶ τὴν Ἀφρική καὶ ὅλοκληρὴ τὴν οἰκουμένη καὶ εὐχόμεθα ὁ τόπος μας ἡ Κρήτη καὶ αὐτὴ ἡ περιοχὴ γενικότερα νὰ διδῆ ἀνθρώπους ἀξίους, ἁγίους, ἀληθινούς, ὅπως τὸν π.Χαρίτωνα.

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Κρήτης κ.κ. Εἰρηναῖος ἀπευθύνει χαιρετισμό.

Προσφώνησις Σεβ. Μητροπολίτου Κυδωνίας καί Ἀποκορώνου κ.κ. Δαμασκηνοῦ

Ποίοις ἄσμασιν ἀναμέλψωμεν Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν;

Μακαριώτατε Πάτερ καί Δέσποτα,
Σεβασμιώτατε καί πανσέβαστε Γέροντα Ἀρχιεπίσκοπε Κρήτης κ. Εἰρηναῖε,
πολυσέβαστοι Ἱεράρχες τῆς Χριστοῦ διακονίας,
ἀδελφοί καί συλλειτουργοί, ὁσιώτατοι μοναχοί καί μοναχαί,
ἀξιότιμε Πρόεδρε καί πρώην Πρωθυπουργέ κ. Κωνσταντίνε Μητσοτάκη,
ἐντιμώτατοι Ἄρχοντες καί ἀρχόμενοι, εὐλογημένοι χριστιανοί

Γιά τήν εὐλογία, ἦν ἐπεφύλαξεν, εἰς τό ταπεινόν τοῦτο χωρίον, ὥστε νά προσφέρῃ τοιοῦτον πνευματικόν ἀνάστημα εἰς τήν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ. Ὁ ταπεινός ἐργάτης τοῦ Χριστοῦ ἀκούσας τά λόγια τοῦ Εὐαγγελίου «πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τὰ Ἔθνη...» ἀφῆκεν τά πάντα καί ἠκολούθησεν τόν Χριστόν καί ἐβάδισεν εἰς τά θήματα τῶν Ἀποστόλων καί ἔγινε Ἀπόστολος τοῦ Χριστοῦ εἰς τούς ἐμπεριστάτους ἀδελφούς μας τῆς Ἀφρικής.

Μακαριώτατε Πάτερ καί Δέσποτα,

Βαθύτατα ριζωμένη εἰς τās παραδόσεις τῆς ἐν Κρήτῃ Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας καί ἀρρήκτως συνδεδεμένη μετά τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας καί τοῦ σεπτοῦ Πρωθιεράρχου τῆς Οἰκουμένης κ.κ. Βαρθολομαίου, οὐ τήν φιλάδελφον ἀρετὴν μιμούμενοι, ἔμπλεοι χαρᾶς καί εὐχαριστιῶν πρὸς τήν Ὑμετέραν θειοτάτην Μακαριότητα διὰ τήν παρουσία Σας εἰς τό ταπεινόν τοῦτο χωρίον τῆς ἐπαρχίας Ἀποκορώνου καλωσορίζομεν Ὑμᾶς εἰς τήν ἱστορικὴν καί ταπεινὴν Μητρόπολιν Κυδωνίας καί Ἀποκορώνου, ἣτις προσέφερεν εἰς τήν Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ ἁγιωτάτους Ἱεράρχας καί Ἱερομάρτυρας καί ὁσίους Ἀσκητάς, Νεομάρτυρας, Οὐρανοθάμονας καί Οὐρανοπολίτας, ἔτι δέ καί ταπεινοὺς λευίτας τῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας ὅπου γῆς, νῦν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τῆς εὐφροσύνης εὐρισκομένους καί προσδοκῶντας τήν Ἀνάστασιν, ὡς ὁ μακαριστός π.Χαρίτων Πνευματικᾶκις, γόνος καί καύχημα τοῦ ταπεινοῦ τούτου χωρίου.

Καλωσορίζομεν τόν Πατριάρχην τῶν φτωχῶν, τῶν ἐμπεριστάτων, τῶν ἀσθενῶν καί μὴ δυναμένων θεραπευθῆναι, τῶν νεοφύτων τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, τῶν νέων βλαστῶν τῆς ἀγάπης, ὡς προϊόντων ἀγάπης.

Ἡ ἱστορικὴ ἀναδρομὴ εἰς χαλεπούς καιρούς

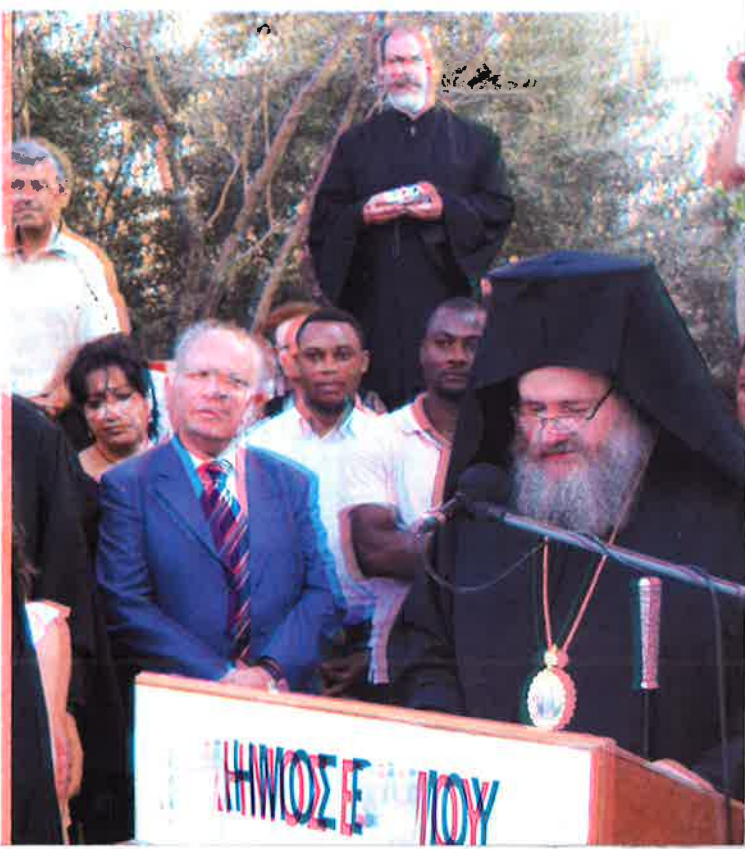
δουλείας καί καταδυναστεύσεως τοῦ Κρητικοῦ λαοῦ καί ἡ στήριξις, ἦν εἶχεν ἐκ τῆς Ὑμῶν Ἐκκλησίας, κυρίως ἐπὶ τοῦ προκατόχου Ὑμῶν Ὁσίου Πατρός ἡμῶν Μελετίου Πηγᾶ τοῦ Κρητός, δηλώνουν ὑπεραιωνοβίαν ἀγάπην μεταξύ Ὑμῶν καί ἡμῶν, ἡ ὁποία συνεχίζεται καί σήμερα διὰ τῆς σεπτῆς παρουσίας Ὑμῶν εἰς τόν τόπον εἰς ὃν εἶδεν τό φῶς τῆς ζωῆς ὁ μακαριστός Ἱεραπόστολος Χαρίτων Πνευματικᾶκις.

Ἐκφράζοντας τās ἀπείρους εὐχαριστίας ὁλοκλήρου τοῦ εὐσεβοῦς ποιμνίου τῆς Μητροπόλεως Κυδωνίας καί Ἀποκορώνου διὰ τήν εὐλογία καί τās θεομπλήστους εὐχάς, ἄς προσφέρει εἰς ἡμᾶς τό θεοτίμητον πρόσωπον Ὑμῶν, ἀναφωνοῦμεν πάντες, Θεοδώρου τοῦ Πάπα καί Πατριάρχου τῆς μεγάλης πόλεως τῆς Ἀλεξανδρείας, πάσης γῆς Αἰγύπτου καί πάσης Ἀφρικῆς πολλά τὰ ἔτη.

Στήν παράδοσί μας Μακαριώτατε Πάτερ καί Δέσποτα, ἀπευθύνομεν τό «εὐ παρέστητε», ἔμεῖς σᾶς καλωσορίζομεν μέ λόγια ἀπό τόν χώρο τῆς διακονίας Σας, ἀπό ἐκεῖ που εὐρίσκεται ἡ ἱστορικὴ ἔδρα τοῦ Πατριαρχείου Ἀλεξανδρείας.

Ἄμην ἐλα ἔλ Σαλαάμ.

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Κυδωνίας καί Ἀποκορώνου κ. Δαμασκηνός προσφωνεῖ.

‘Ο πρόεδρος του «ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΥ» κ. Νικ. Σίμος όμιλεί για τόν π. Χαρίτωνα.

‘Ομιλία του κ. Νικολάου Σίμου Προέδρου του «ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΥ»

Κορώνα του ‘Αποκόρωνα

Μακαριώτατε,

‘Απεκάλεσαν τόν π.Χαρίτωνα κορώνα του ‘Αποκόρωνα καί ή σημερινή εκδήλωσις μέ τήν τιμητική παρουσία σας αυτό επιβεβαιώνει. Μεγάλη χαρά καί συγκίνησι έδώ στό Παλαιώνι. ‘Ο Σεβασμιώτατος ‘Αρχιεπίσκοπος Κρήτης, ό Σεβασμιώτατος Χανίων, ‘Αρχιερείς καί ιερείς, έκλεκτοί του λαού ‘Αρχοντες, οί κάτοικοι του χωριού καί τής εύρύτερης περιοχής, τά πνευματικά τέκνα του μακαριστού ‘Ιεραποστόλου π.Χαρίτωνος Πνευματικάκι από τήν Κανάγκα του Κογκό πού σπουδάζουν στήν ‘Ελλάδα. ‘Ο π. Θεολόγος καί πολλοί συνεργάτες του ‘Ιεραποστολικού Συλλόγου «Ο ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΣ» από τήν Πάτρα, πού ‘ίδρυσε ό π.Χαρίτων συναχθήκαμε έδώ μέ τήν ‘Υψηλή παρουσία σας, Μακαριώτατε, για νά τόν τιμήσουμε στόν τόπο άκριβώς πού είδε τό φώς καί έζησε τά παιδικά καί νεανικά του χρόνια.

‘Εδώ στόν ‘Ιερό Ναό του ‘Αγίου Χαράλαμπος απέναντι από τό σπίτι πού γεννήθηκε, άσφαλώς άναψε ή πρώτη σπίθα, για νά διαθέση τή ζωή του στό Χριστό καί στόν πλησίον ό μικρός τότε κατά κόμον Χαράλαμπος.

Μακαριώτατε ήλθατε στό Παλαιώνι από τό Βάμο καί τόν Κεφαλά, διαδρομές πού έκανε ό π.Χαρίτων καθημερινά πηγαίνοντας μέ τά πόδια στό Δημοτικό καί τό Γυμνάσιο.

Σ’ αυτήν τήν ‘Εκκλησία τελειόφοιτος μαθητής του Γυμνασίου πυρπολούμενος από ένθεο ζήλο έκανε τά πρώτα κηρύγματά του καί καλούσε τούς συγχωριανούς του νά ζούν μέ ταπείνωσι, άγάπη καί καλοσύνη, χωρίς άντιδικίες καί πάθη, αναλύοντας μέ τό ζωηρό του ύφος τά ιερά κείμενα.

‘Όταν τελείωσε τής Θεολογικής του σπουδές στό Πανεπιστήμιο ‘Αθηνών καί έκπλήρωσε τής στρατιωτικές του ύποχρεώσεις, επισκέφθηκε τό “Άγιο Όρος καί διάφορες Μονές προκειμένου νά πάρη τήν μεγάλη απόφασί του. Τελικά τόν εΐλκυσε ό ιεροκήρυξ του Μητροπολιτικού Ναού ‘Αθηνών, ό ‘Αρχ. π. Σεραφείμ Παπακώστας, καί εντάχθηκε άρχικά στήν ‘Αδελφότητα Θεολόγων τής «ΖΩΗΣ» καί άργότερα του «ΣΩΤΗΡΟΣ».

‘Ως λαϊκός ιεροκήρυκας περιήλθε διάφορες πόλεις τής ‘Ελλάδος, μεταξύ τών όποιων καί τά Χανιά. Χειροτονήθηκε διάκονος τό 1940 από τόν ‘Αρχιεπί-

Άφρικανοί νέοι από την Κανάνγκα απαρτιίζουν χορωδία και ψάλλουν ύμνους και τραγούδια.

σκοπο Χρύσανθο, τόν από Τραπεζούντος, και άργότερα Ιερέυς στην Έδεσσα.

Άγωνιστής άκατάβλητος

Ό μακάριος π.Χαρίτων ήταν άγωνιστής άκατάβλητος. Όσοι τόν γνώρισαν θεβαιώνουν άνεπιφύλακτα, γιά τήν δυναμικότητα, τό άνυποχώρητο, τόν ένθουσιασμό, τό ριψοκίνδυνο, τό σοβαρό και άυστηρό ύφος του χαρακτήρος του. Δραστήριος, δημιουργικός, καινοτόμος, διορατικός τακτικός, μεθοδικός. Άρχοντας μέ λεβέντικη κορμοστασιά και παράστημα. Εύθυτης και εύλύγιστος ως κυπάρισσος, γρήγορος, άοκνος. Ταλαντούχος, προικισμένος μέ πολλά προσόντα και χαρίσματα. Άπλός, άνεπιτήδευτος, άμεσος, γλυκός, εύθύς, γλαφυρός στό λόγο μέ ιδιαίζουσα ικανότητα άποσπάσεως τής προσοχής του άκροατοϋ και δόκιμος συγγραφέας. Άγάπησε τά παιδια και άσχολήθηκε μαζί τους. Έσκυψε στοργικά πάνω στά προβλήματά τους. Ζυμώθηκε μ' αυτά και βοήθησε τή νεότητα. Λάτρης τής βυζαντινης τέχνης. Καλλιτέχνης και θαυμαστής του ώραιού. Νους προορατικός, προχωρούσε πιό μπροστά άπ' τήν εποχή του, ώστε νά γίνεται «έπαναστάτης», γιά όσους δέν μπορούσαν νά παρακολουθήσουν τς ιδέες πού συνελάμβανε. Ήταν άσυμβίβαστος. Δέν είχε σκοπιμότητες. Δέν ήξερε κολακειες. Ό λόγος του ήταν λιτός συνοπτικός, δωρικός. Δέν εστόχευε θέσεις και αξιώματα. Αύτά

δέν τόν άγγιζαν.

Είχε θέσει τόν έαυτό του ταπεινό έργάτη στόν άμπελώνα τής Έκκλησίας. Τήν ύπηρετούσε μέ ύψηλό εκκλησιαστικό φρόνημα, πατερική ύπακοή και άσκησι. Η σωτηρία και μίας μόνον ψυχής τόν πλήρωνε χαράς και αγαλλιάσεως. Δέν έξιππάζετο από ύπεροψία, έλάμβανε ύπ' όψιν του και τή γνώμη ενός μικροϋ παιδιου, γιά νά μή πούμε ότι κυρίως έλάμβανε ύπ' όψιν τς γνώμες των παιδιών. Άπέδιδε σέ κάθε έναν τό προσήκον. Έπαινούσε και έθαύμαζε τό καλό άβίαστα και αύθόρμητα. Ήταν άνεπιφθονος, άνεξίκακος.

Ός κληρικός μέ πύρινο ζήλο άφοσιώθηκε στην Έκκλησία. Ός ιεροκήρυκας έσπειρε τό Θείο Λόγο σέ κάθε σημείο τής Ελλάδος, όπου και άν εύρέθηκε, μέ παλμό ζωής, μέ ένθουσιασμό ξεσηκωμού, άψηφώντας κάθε κίνδυνο.

Στς πόλεις πού ύπηρετήσε έντονα άφησε τά ίχνη τής ποιμαντικής δραστηριότητός του. Σημαντική ήταν έν γένει ή θρησκευτική και έθνική προσφορά του.

Όλα αυτά όμως θά προσπερασθούν, γιά νά εστιάσουμε τήν προσοχή μας στό τελευταία 25 χρόνια τής ζωής του.

Τό μεγάλο άλμα

Τό 1973 παίρνει μία ιστορική και γενναία άπόφασι. Νά φύγη γιά τήν Άφρική. Νά φύγη γιά τό Χριστό.

Έκθεση φωτογραφιών που απεικονίζουν δραστηριότητες του Ίεραποστολικού έργου του π. Χαρίτωνος.

Να φύγει για τους ίθαγενείς αδελφούς.

Τό έργο του στην Ελλάδα είχε ολοκληρωθεί, τόν ανέμενε τώρα ή αποκοοίφωσις. Ή εκπλήρωσις ενός ύψηλου χρέους, που άπαιτούσε ήρωική αύταπάρνησι καί άντοχή.

Ή θάνατος του άειμνήστου πρωτοπόρου Ίεραποστόλου Άρχ. π. Χρυσοστόμου Παπασαραντόπουλου, στην καρδιά της Άφρικης, παλαιοϋ του φίλου τόν είχε άναστατώσει. Τό κήρυγμα της Ήρθοδοξίας δέν έπρεπε νά σταματήσει.

Ή κλήσις από τό Θεό του έγινε. Αύτός ταπεινά τήν άποδέχθηκε.

Οί φίλοι, οί πνευματικοί αδελφοί καί τέκνα ήσαν από διστακτικοί μέχρι αντίθετοι. Του ύπενθύμιζαν τίς δυσκολίες. Όμως κανείς δέν μπορούσε νά έμποδίση αυτό τό πέταγμα καί πολύ περισσότερο νά του τό άρνηθη.

Ήταν γνωστός ό άλύγιστος χαρακτήρας του. Δέν ύποχωρούσε, όταν έπίστευε ότι έπιτελούσε τό θέλημα του Θεοϋ. Πίσω του δέν ύπήρχαν άνθρωποι νά τόν στηρίξουν σέ μία τέτοια άπόφασι, αλλά άπεναντίας νά τόν άποθαρρύνουν. Καί ή ήλικία του, τότε ήταν 65 χρονών, δέν συνηγορούσε.

Ή Θεός όμως είχε μιλήσει στην ψυχή του. Αύτός βρισκόταν πίσω του. Αύτός καί μόνον τόν ενεθάρρυνε καί τόν έστήριζε. Αύτός του έδειχνε

τήν κατεύθυνσι της πορείας. «Διαβάς εις Άφρικήν...». Ή π.Χαρίτων έσκυψε τό κεφάλι καί προχώρησε στο άγνωστο για τήν άγάπη Έκεινου. Όταν έφθασε στην Κανάνγκα του Κογκό (19-7-73), τά πράγματα δέν ήσαν ιδανικά. Ήπήρχε μόνον μία ύποτυπώδης ομάδα 30 πιστών περίπου. Άλλοιώς τά περίμενε καί άλλα βρήκε. Ή αοίδιμος π. Χρυσόστομος έμεινε εκεί μικρό διάστημα καί έπισυμβάσης της έκδημίας του δέν πρόλαβε νά κάνη τίποτα περισσότερο.

Δυσκολίες καί έμπόδια

Συνήνητσε δυσκολίες τρομερές, έμπόδια, άντιξοότητες, στερήσεις καί της άπαραίτητου τροφής, ασθένειες, κινδύνους μέχρι άφανισμού του. Ή ίδιος άνέφερε: «**Άρχικά βρήκα έμπόδια καί διωγμό μέχρι θανάτου, αλλά δέν φοθήθηκα, έμεινα. Ή Ήρθοδοξία δέν φοβάται. Οί ιερείς του Θεοϋ του Ήγίστου δέν φοβούνται ούτε τό θάνατο**» (26-10-88).

Δέν εκάμφη, δέν όλιγοψύχησε. Πάλαιψε, αγωνίστηκε, πόνεσε, δάκρυσε, μάτωσε, επέμενε. Ήκτώ όλόκληρα χρόνια δούλεψε έξαντλητικά θέτοντας γερές καί ακλόνητες βάσεις του Ίεραποστολικού έργου.

Όλα αυτά τά σκληρά χρόνια είχε ως δώρο Θεοϋ μοναδική βοηθό καί συνεργάτη τήν άείμνηστο

άδελφή Όλγα Παπασαράντου, γυναίκα όσια, και εύλογημένη, πού κύρτωσε σκυμμένη στην προσευχή και τόν ανθρώπινο πόνο.

Τό έργο καρποφορεί

Οι καλύτερες ήμέρες δέν άργησαν νά άνατείλουν και νά ένισχύσουν τόν άκούραστο Ίεραπόστολο. Πλαισιώθηκε από τούς πρώτους ίθαγενείς κληρικούς. Οι πιστοί άρχισαν νά γίνονται έκατοντάδες, χιλιάδες. Ό περιτέχνος Ναός του Άγίου Άνδρέου άνυψώθηκε έν μέσω άφαντάστων δυσκολιών και κατέστη κέντρο και όρμητήριο της Ίεραποστολής. Ή όρθόδοξος πίστις ρίζωσε βαθειά στην περιοχή του Κασαί.

Οι εύλογίες του Θεου άκολούθησαν ή μία την άλλη. Ήλθαν και οι έξ' Έλλάδος συνεργάτες. Άδελφές νοσοκόμες, δασκάλες, καθηγήτριες τών χριστιανικών άδελφοτήτων, σιγά σιγά προστέθηκαν στό στελεχειακό δυναμικό και το έργο έπεκτάθηκε κατά τρόπον θαυμαστόν. Το παλαιό πνευματικό του τέκνο ό Άρχ. π. Ίγνάτιος Μαδενλίδης, ιεροκήρυξ Λαρίσης τότε, διάδοχός του, κατόπιν και σήμερα Μητροπολίτης Κεντρίας Άφρικής, τόν βοηθούσε άποτελεσματικά τά τελευταία χρόνια.

Έζησε μέχρι τά 90 και έλοιωσε σάν καιόμενη λαμπάδα σκορπίζοντας τό Φώς της Όρθοδοξίας. Είδε τά άποτελέσματα τών κόπων του. Χιλιάδες πιστούς, δεκάδες συνεργάτες, ίερείς δασκάλους, καθηγητές, Ναούς, Σχολεία, μαθητές άποφοίτους, ιατρεία, Σεμινάρια και κτήρια πολλά.

Μία περιεκτική εικόνα του έργου του μπορείτε νά έχετε από την φωτογραφική έκθεση πού βλέπετε πάνω στό μπεντένι για νά χρησιμοποιήσω κρητική έκφραση.

Δείγμα γενναιότητας

Έπιτρέψατε μου νά αναφέρω ένα μόνο περιστατικό ένδεικτικό της γενναιότητας και της πίστewς του άνδρός πού τό περιγράφει ό ίδιος.

«Τό 1991 στό Κογκό έκδηλώθηκε έμφύλιος σπαράγμος πού άπειλήσε νά καταστρέψει τά πάντα.

«Τά πράγματα όξύνθηκαν εις τό έπακρον. Ή Κανάνγκα, πού άλλοτε ήταν τόσο ήσυχη, έξαφνα έξετροχιάσθη επικίνδυνα. Στίς 26 Όκτωβρίου 1991 έξέσπασε ένα τρομερό κύμα βίας και λεηλασίας! Όλη τή νύχτα ήκούοντο σφοδροί και άδιάκοποι πυροβολισμοί άτάκτου στρατού, πού αναστάτewσε την πόλι ψάχνοντας νά βρη σπίτια και τά καταστήματα-μαγαζιά, πού έμειναν άκόμη όρθια, για νά λεηλατησθ, βοηθούντος πάντοτε και του έξαθλιωμένου λαού. Τά ξημερώματα της 26ης Όκτωβρίου ήρθε και ή σειρά μας! Είχαν προηγηθεί βανδαλισμοί και φόνοι

σε άλλες Ίεραποστολές και είμαστε τή νύχτα όλοι στό πόδι άγρυπνοι. Σε μία στιγμή άκούω δυνατούς πυροβολισμούς στην δεύτερη μεγάλη σιδερένια πόρτα στην είσοδο.

Τότε έπλησίασα την εικόνα της Παναγίας της Πορταίτισσας, πού είναι κρεμασμένη στον τοίχο έξω της πόρτας του δωματίου μου και φώναξα «**Παναγία μου κάνε τό θαύμα σου τώρα!**»

Οι στρατιώτες είχαν μπει εύθύς μέσα. Άφου προχώρησαν λίγα βήματα κατάλαβαν ότι βρέθηκαν στην αύλή της Ίεραποστολής μας και είπαν στον φύλακα: «Μας συγχωρείτε, κάναμε λάθος, δέν ξεραμε ότι χτυπήσαμε στην Mission Orthodoxe και έφυγαν σιγά σιγά».

Χαρά και άνακούφισις διεδέχθη την όλονύκτιον τρομάρα, **αίνος δέ και δόξα στον Μονογενή Υιόν της Παρθένου και στην Μητέρα Του δά, την Παναγία μας, την Πορταίτισσά μας, πού έκανε όντως τό θαύμα της, άμέσως «τώρα».**

Στην συνέχεια έξιστορεί πώς ή έπικρατούσα έκνομο και έκρυθμος κατάστασις ώθησε τόν Έλληνα Πρέσβυ και τόν Μητροπολίτη, πού ως υπεύθυνα πρόσωπα έβλεπαν τούς κινδύνους, νά δώσουν έντολή στό Ίεραποστολικό κλιμάκιο νά έγκαταλείψη, έστω και προσωρινά τή χώρα.

Τότε ό πατήρ Χαρίτων έδωσε την εξής άπάντησι: «Κύριε Πρέσβυ, σεβόμαστε όσα λέτε, όμως παρακαλούμε, άφήστε μας έδω, δέν θά πάθωμε τίποτε. Θά σεβαστούν την παραμονή μας. Ή κοινωνία της Κανάνγκα, υπάλληλοι, στρατιωτικοί, τό Κυβερνείον, δικαστικοί και λαός μη Όρθόδοξοι, τιμā και άγαπά τό έργο μας, τά Σχολεία μας, την Όρθοδοξία μας.

Έάν φύγωμε, θά μās έπικρίνουν. Όστε μόνο λόγια ήξευράν και αυτοί νά λένε.... Και τότε δικαιούνται νά καταστρέψουν πάντα όσα θά άφήσωμε. Δέν θά φύγωμε, λοιπόν κ. Πρέσβυ, καιτοι ή άγάπη σας μās συγκινεί και μās σπρώχνει. Θά μείνωμε μέ τόν κακοπαθούντα λαόν του Ζαίρ. **Επί τέλους ένας θάνατος, σε τέτοιες στιγμές, αξίζει πιό πολύ από έκατομμύρια λόγια. Άλλ' έμεις δέν τόν αξίζουμε τόν θάνατον αυτόν, γι' αυτό κανείς δέν θά μās πειράξει. Ό Πρέσβυς δέν έπέμεινε περισσότερο.**

Μόλις άκούσθηκε ότι τό κλιμάκιο της Όρθοδόξου Ίεραποστολής παρέμεινε στην θέσιν του έχάρισαν πάντες και άνέπνευσαν!

Μπράβο στην Όρθοδοξία! είπε ό Κυβερνήτης».

Στίς επάλξεις μέχρι τέλους

Όταν παρουσιάστηκαν οι άσθένειες του γήρατος, καμμία σκέψη δέν έκανε για έπιστροφή στην Έλλάδα.

Ή ψυχή και ό νοός του είχαν δοθει όλκληρωτικά

στους 'Αφρικανούς. Παρ' ότι πάντα διακαώς νοσταλγοῦσε τὴν πατρίδα καὶ προσευχόταν, γιὰ τὴν πνευματικὴ καὶ ἔθνικὴ δικαιοσύνη, ἤθελε αὐτός ὁ βασανισμένος τόπος νὰ εἶναι ἡ ἀφετηρία τοῦ τελικοῦ προορισμοῦ του. Ἐκεῖ προτίμησε νὰ ἀφήσῃ τὸ φθαρτό του σῶμα, ὅπως καὶ ἔγινε. Ἐφυγε ὀσιακά, ἀνώδυνα, εἰρηνικά τὴν Κυριακὴ τὸ μεσημέρι 29-3-1998, δίνοντας εὐχές καὶ συμβουλές στοὺς συνεργάτες του.

Μέ τὸ «Χριστὸς Ἀνέστη» στά χεῖλη καὶ τελευταία λέξι του τὴν ἐπίκλησι «Παναγία μου», ἀφοῦ μετάλαβε τὸ πρωῖ τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων.

Κατέλιπε ὡς ὑψικάρηνος κατάκαρπος ἐλαία, θαυμαστά ἐπιτεύγματα καὶ πνευματικὴς ὑποθήκες. Εὐηγγελίσθη τὴν Ὁρθοδοξία καὶ τὸν Ἑλληνισμό στὴν Ἀφρική, ἐν ταπεινώσει καὶ ἀπλότητι.

Ἦταν μέ ἓνα λόγο Ἅγιος, ὅπως πιστεύουμε ἐμεῖς καὶ ὅσοι ἔζησαν κοντά του καὶ ζητοῦν τώρα τίς μεριτεῖες του ἀπὸ τὸν οὐρανό.

Ὁ π.Χαρίτων προώθησε οὐσιαστικά μέ τὴν σημαντικὴ προσφορά του τὴν ἐπέκτασι τοῦ Ἱεραποστολικοῦ ἔργου. Ἐγινε ἀφορμὴ μέ τὸ παράδειγμα του καὶ ἄλλοι νὰ ἀκολουθήσουν τὸ δρόμο τῆς Ἱεραποτολῆς. Ἐμεινε σταθερὰ ἐπὶ 25 χρόνια στό Κονγκό, ἀφήνοντας κάθε ἄλλη δραστηριότητα ἢ δεσμούς πού μπορούσαν νὰ τὸν ἀποσπάσουν στὴν Ἑλλάδα καὶ ἔδωσε μέ αὐτὸν τὸν τρόπο τὸ δικό του στίγμα γιὰ κάθε ἓνα πού φλέγεται ἀπὸ Ἱεραποστολικὴς ἐφέσεις.

Συγκροτημένος, σῶφρων, συνετός, σεμνός, προσεκτικός, χαριτωμένος ἀπὸ τὸ Θεό, καλλιεργοῦσε ὑπομονετικὰ χαρακτήρες, ἐπλαθε τίς ἀρετὲς στὶς ψυχὲς τῶν δεχομένων τὴν πίστι ἐμπέδωνε τὴν Ὁρθοδοξία.

Ὅσο θὰ παρέρχεται ὁ χρόνος, τόσο τὸ μέγεθος καὶ ἡ ἀξία τοῦ ἀνδρός θὰ ἀποτιμῶνται στὶς σωστὲς διαστάσεις τους.

Ἡ Ἐκκλησία τῆς Κανάγγκα θὰ σεμνύνεται, γιὰτὶ ἀπέκτησε ἓναν ἀκόμη ἅγιο! Οἱ δικὲς του ἐπουράνιες δεήσεις θὰ εἶναι πολύτιμες στὴν πορεία τῆς πρὸς τὴν αἰωνιότητα.

Τί τὸν ἐξέφραξε

Ἐξεδίπλωσα ἐνώπιόν σας μερικὲς πτυχὲς τοῦ πολυάθλου Πατρός, μέ τὴν ἐλπίδα ὅτι θὰ προξενήσουν εὐγενῆ ἐρεθίσματα σέ ὅλους. Ὁμολογῶ ὅμως ὅτι παρέλειψα πάρα πολλά κεφάλαια τῆς ζωῆς του. Δέν σὰς ἀνέφερα τόσα καὶ τόσα περιστατικά. Τὰ ἐκτεθέντα ἦσαν ἐλλιπῆ.

Ἐκ τῆς πιέσεως τοῦ χρόνου καὶ τῆς δικῆς μου ἀδυναμίας τὸν ἀδίκησα!

Θά τὸν ἐκφράσω ὅμως πιστεύω ἀπόλυτα μέ αὐτὲς τίς τρεῖς λέξεις.

Ἀνάστασις, φῶς, καμπάνες.

Ἐπίστευε ἀκράδαντα καὶ ἔδονεῖτο ἀπὸ τὸ γεγονός τῆς Ἀναστάσεως.

Τὴ ζοῦσε καὶ τὴ μετέδιδε. Ὅχι, βέβαια, μόνο κάθε Πάσχα, πού τὰ συναισθήματα εἶναι ἔντονα σέ ὅλους, ἀλλὰ κάθε Κυριακὴ, κάθε μέρα περιπατοῦσε ὡς υἱὸς Ἀναστάσεως. Ἐψαλλε συχνά τὸ «Χριστὸς Ἀνέστη», παιᾶνα πανηγυρικό, σέ κάθε ξεχείλισμα τῆς ψυχῆς του.

Τὸ φῶς πάντα εἶχε πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν του, τὸν Κύριο, τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν. Σ' αὐτὸν κατηυθύνετο «φῶς ταῖς τρίβοις μου», «καὶ τὸ φῶς ἐν τῇ σκοτίᾳ φαίνει». Μέσα στό φῶς τοῦ Εὐαγγελίου ἔλαμπε καὶ καθιστοῦσε κοινωνοὺς αὐτοῦ τοῦ φωτός ὅλους, γιὰ ὅσους εἶχε τὴν εὐθύνη, ὡς πνευματικός, ὡς ἱερέας, ὡς ἱεραπόστολος.

Οἱ καμπάνες, ὁ ἦχος τους, οἱ γλυκὲς μελωδίες τους τοῦ ἦσαν τόσο προσφιλεῖ. Ἐξέφραζαν τὴν δύναμι, τὴν ὀρμὴ, τὴν μαχητικότητά του, ἀλλὰ καὶ τίς εὐαισθησίες τοῦ ψυχικοῦ του κόσμου. Ἀκοῦστε τί ἐπικαιρο γράφει σέ ἓνα ἀπὸ τὰ βιβλία του:

«Ἄς κτυποῦν οἱ καμπάνες, ἄς μεταδίδουν τὸ χαρμόσυνο μῆνυμά τους! Μέσα στοὺς τόσους κτύπους τῆς ὑλοφροσύνης καὶ παραφροσύνης τοῦ ἀνθρώπου τῶν μηχανῶν, τῶν φονικῶν ὀπλῶν, τῶν βομβῶν τῶν ἀεροπλάνων καὶ τῶν κρότων τῶν πυροβόλων ὁ ἦχος πού οἱ καμπάνες θὰ ἐκπέμπουν, θὰ ξεχωρίζη πάντοτε. Θὰ καθαρίζει τὴν ἀτμόσφαιρα καὶ θὰ γίνεται τὸ ἀντίβαρο καὶ τὸ ἀντιφάρμακο στὴν σῆψι καὶ τὴν καταστροφή. Ὁ οὐράνιος ἦχος τους θὰ σκορπίζει τὰ σύννεφα τοῦ μίσους καὶ τῆς ἀνθρώπινης κακότητος. Κτυπάτε καμπάνες. Τὸ εἰρηνικό καὶ λυτρωτικό ἄγγελμά τους θὰ σκορπίζει στὴ γῆ μία παρηγορία καὶ μία ἐλπίδα.

Τὴ μεγαλύτερη εἶδησι καὶ τὸ μεγαλύτερο μῆνυμα πού ἀκούστηκε ποτέ στὴ γῆ. Ὅτι εἶναι μαζί μας ὁ Θεός!!»

Λίγο πρὶν κλείσῃ τὰ μάτια του, γιὰ νὰ τ' ἀνοίξῃ στὴν αἰωνιότητα, τίς ἔννοιες αὐτῶν τῶν τριῶν λέξεων ζοῦσε. Μ' αὐτὲς πάλευε, μ' αὐτὲς εἰρήνευε.

«Στεντορεῖα τῆ φωνῆ» ἔψαλε τὸ «Χριστὸς Ἀνέστη». Μετὰ ἀπήγγειλε τὴ Δοξολογία. «**Δόξα σοι, τῷ δεῖξαντι τὸ φῶς**»

καὶ κατέληξε μέ τὴν θριαμβευτικὴ ἰαχὴ:

«Χτυπάτε τίς καμπάνες τῆς Ὁρθοδοξίας

σέ ὅλη τὴν Ἀφρική,

σέ ὅλη τὴν Ἀφρική,

σέ ὅλη τὴν Ἀφρική.

Χτυπάτε τίς καμπάνες τῆς Ὁρθοδοξίας.

Τίς καμπάνες τῆς Ὁρθοδοξίας,

τῆς Ὁρθοδοξίας,

ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ».

Ἐπισφράγισμα τῆς ἐκδηλώσεως ὑπὸ τοῦ Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας καὶ πάσης Ἀφρικῆς κ.κ. Θεοδώρου Β΄

Σεβασμιώτατε Μητροπολίτα Ἁγίε Κυδωνίας καὶ Ἀποκορώνου κύριε Δαμασκηνέ, Σ' αὐτὴ τῇ γλυκεῖα καὶ ὁμορφῇ βραδιά πού ὁ ἥλιος ἤδη βασίλεψε γιὰ νά πάη ν' ἀνατεῖλῃ σ' ἄλλες χῶρες ἔρχομαι πρώτη φορά καί σ' ἐπισκέπτομαι μετὰ τὴν χειροτονία σου σ' αὐτό τόν εὐλογημένο τόπο.

Μόλις μέ ὑποδέχθηκες μέ τόση χαρά, μέ τόσες τιμές, σοῦ εἶπα γλυκεῖα καὶ μυρωμένη νά εἶναι ἡ Ἀρχιερατική σου πορεία, γιατί εἶδε ὁ Θεός τὴν ταπεινώσῃ σου, εἶδε τὴν ὑπακοή σου στόν ἅγιο Ἐπίσκοπο Εἰρηναῖο καί τώρα Ἀρχιεπίσκοπο καί σέ ἀνέδειξε Ποιμενάρχη.

Σ' εὐχαριστῶ γι' αὐτὴ τὴν ἐτοιμασία πού δέν τὴν περιμένα. Ὅπως εἶχαμε πεῖ μέ τόν ἀδελφό μου τόν κ.Σίμο, θά κάναμε τὴν ταπεινὴ αὐτὴ ἐκδήλωσι, ὅπως ταπεινὴ ἦταν ἡ ζωὴ τοῦ π.Χαρίτωνος. Ἔζησε μέσα στὴν ἀφάνεια γιὰ νά τόν δοξάζῃ ὁ Θεός καί νά ζοῦμε αὐτό τό ὥραῖο ἀπόγευμα τό ὥραῖο θαῦμα.

Μετὰ ἀπό λίγο ἡ ἐκδήλωσι θά τελειώσῃ. Ἐγώ, Σεβασμιώτατε, θά ἐπιστρέψω πάλι στὴν Ἀφρική. Θά ἀλλάξω τό μπαστούνι τό πατριαρχικό μ' ἓνα ἀπλό, ὅπως ἔχω μέ τόν ξύλινο σταυρό μου, καί θά πορεύωμαι, θά πορεύωμαι συνεχῶς. Μέ περιμένει τώρα ἡ Σιέρα Λεόνε, ἀκολουθεῖ μετὰ ἡ Λιβερία, γιὰ νά καταλήξω μετὰ στὴν Ἀκτὴ τοῦ Ἐλεφαντοστοῦ καί μετὰ στό Βόρειο Καμερόν.

Ὅμως θά σκέπτομαι αὐτὴν τὴν ὁμορφὴ βραδιά. Θά δῶ μετὰ ἀπό λίγο τὴν ἀποκεκαλυμμένη πλάκα καί ὁ πατριώτης μας ὁ ἅγιος ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ, ὁ ἐπίγειος ἄγγελος, ὁ ἐπουράνιος ἄνθρωπος, ὁ π.Χαρίτων, θά λήῃ σέ ἓνα ἄλλο κρητικόπουλο: «Θεόδωρε, ἔχε κουράγιο, προχώρα, γιατί πρέπει νά χτυπάνε οἱ καμπάνες».

Τό πρῶι εἶχαμε μία μεγάλη χαρά, παιδιά μου. Στό Ρέθυμνο, στὴν Ἀξὸ Μυλοποτάμου, μέ τὴν εὐγενική πρόσκλησι τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀνθίμου καί μέ τὴν εὐλογία τοῦ Οἰκουμενικοῦ μας Πατριάρχου ἦρθα, γιατί ἐχθές ἐφθασα ἀπὸ τὴν Ἀλεξάνδρεια, καί πῆγα σήμερα, γιὰ νά κάνουμε τὰ ἐγκαίνια τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου τοῦ Πατελάρου, γέννημα καί θρέμμα ἀπὸ τόν Μυλοπόταμο, πού ἀξιώθηκε νά γίνῃ Πατριάρχης Κων/πόλεως καί τό σκηνωμά του βρίσκεται στὴν Οὐκρανία, ἐκεῖ πού δέκα ὀλόκληρα χρόνια ἄφησα ἓνα κομμάτι ἀπὸ τὴ ζωὴ μου.

Ἀποχαιρετοῦσα τό σπίτι μου ἓνα πρῶινὸ πῆρα τὴν εὐχὴ τῆς μητέρας μου καί ἐφευγα γιὰ τὴν μακρινὴ Ὀδησσό. Ἐκεῖ, λοιπόν, γνώρισα γιὰ τὴ ζωὴ τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου. Πῆρα τό τρένο καί ταξίδεψα δεκαἕξι ὥρες, γιὰ νά προσκυνήσω τό ἅγιό του λείψανο. Καί ἡ καρδιά μου συγκινήθηκε: ἓνας Κρητικός νά ἀναπαύεται χρόνια, μέ τόσα θαύματα! Ποῦ;

Στό Χάρκοβο της Ούκρανίας.

Είχα, Σεβασμιώτατε, μία μεγάλη εύλογία πέρυσινά να βρεθώ στα παιδιά μας στο Κογκό και να θαυμάσω τό έργο ενός άλλου Κρητικού. Πατριάρχης ό ένας, Ιεραπόστολος στην Μολδαβία, στη Βλαχία στα μέρη που πήγε ό Άθανάσιος ό Πατελάρος, Ιεραπόστολος ό ταπεινός Ιερομόναχος ό π.Χαρίτων Πνευματικάκις.

Έμεινα περίπου ένα μήνα και θαύμασα νοσοκομεία, τά μοναστήρια που τώρα αρχίζουμε τον δικό μας Αφρικάνικο μοναχισμό, αλλά κυρίως τή Θεολογική Άκαδημία, που φιλοξενεί τόσα παιδιά και θά τήν ζήλευε τό πιό σύγχρονο Πανεπιστήμιο.

Πληγώθηκε όμως ή καρδιά μου, γιατί είδα μία πρωτεύουσα, τήν Κινσάσα, άκόμα όλοι οι τοίχοι να έχουν επάνω τά βλήματα, μία πόλις μέ τόσα προβλήματα... και τότε είδα έκατοντάδες παιδιά μόνο στους δρόμους και μου εξήγησε ό Ύπουργός Ύγείας ότι είναι παιδιά που δέν έχουν γνωρίσει γονείς και περιπλανώνται στους δρόμους. Έκει όμως ή καρδιά μου έζησε ένα θαύμα, ένα μεγαλείο, μία μεγάλη σφραγίδα, που μάς άφησε αυτός ό γέροντας, ό π. Χαρίτων Πνευματικάκις.

Διαβάζομε ότι τό 1998 αναπαύθηκε. Δέκα όλόκληρα χρόνια πέρασαν. Και όμως, θέλησε τό σώμα του να τό χωνέψη ή Αφρικάνικη γή και ό ούρανός να δεχθί τό άγίο του πνεύμα. Όμως χάρηκε ή καρδιά μου, διότι τό έργο του ήταν πραγματικό, του Χριστού και δέν χάθηκε.

Όταν κάνεις ένα έργο προσωπικό, θά κρατήση μερικά χρόνια, θά χαθί. Ό π.Χαρίτων όμως, πίστευε πάντα και είχε έλπίδα στο Θεό, γι' αυτό και έμεινε τό έργο του. Έθαύμασα τον γέροντα τον νύν Μητροπολίτη π.Ιγνάτιο, τον όποιο όνομάζω παππού και άετό, διότι παρ' όλη τήν ηλικία του -και ζήσαμε τό θαύμα που έζησε από τό άεροπορικό δυστύχημα- συνεχίζει σαν πνευματικό του παιδί αυτό τό τεράστιο έργο.

Παιδιά μου, θέλω να ξέρετε ότι τό Κογκό, όπου ήταν ό π.Χαρίτων, έχει εκτασι όσο όλόκληρη ή Εύρώπη. Και όλα τά κράτη της Εύρώπης είναι μόνο τό Κογκό. Του χρόνου πρώτα ό Θεός θά πάω στην Κανάγκα και θά γονατίσω να προσκυνήσω στον τάφο του π.Χαρίτωνος.

Συνάντησα και ένα άλλο πνευματικό του παιδί, τον π.Θεολόγο. Θεολόγε μου σ' εύχαριστώ. Όταν ήρθα σ' αυτά τά μέρη τά άπέραντα στο Κογκό Μπραζαβίλ, θυμάσαι που περάσαμε μέ τόση δυσκολία αυτό τό λασπωμένο ποτάμι και βρεθήκαμε στο χώρο τό δικό σου. Έθαύμασα τίς Έκκλησίες, αλλά κυρίως τά Όρφανοτροφεία για τά μικρά παι-

διά που τό βράδυ θά βρούνε ένα μέρος να κουρνιασουνε, γιατί είναι ή έλπίδα της Άφρικής, ή έλπίδα του Πατριαρχείου.

Νικόλαέ μου, Πρόεδρέ μου, σ' εύχαριστώ, γιατί δέν ξεχασες τον Γέροντά σου, τίς συμβουλές του, τήν εύχή του, τήν πηρες στο φυλακτήριο της καρδιάς σου. Και ενώ είσαι λαϊκός στην Πάτρα έκανες ένα μεγάλο πράγμα εκεί μία αδελφότητα, για να βοηθίς όχι μόνο τό Κογκό, αλλά και τήν Ίεραποστολή. Ζητιάνοι της αγάπης του Χριστού χτυπήσαμε τήν πόρτα σου οι Μητροπολίτες, οι Έπίσκοποι τήν πόρτα της αδελφότητας, του Συλλόγου. Σ' εύχαριστώ που πάντα μέ πολλή αγάπη μάς δεχθήκατε.

Θέλω, μία που ή βραδιά έχει περάσει, ν' ανοίξω τήν καρδιά μου και να πώ ένα μεγάλο-μεγάλο εύχαριστώ σε σας, Σεβασμιώτατε Γέροντα, γιατί ένθυμείσθε πόσες φορές ήρθα και σας βρήκα σαν Ποιμενάρχη Χανίων έδώ, όταν έρχόμουν από τό Καμερούν. Είχαμε πάει προς τίς Κάτω Καλύβες και ώρες όλόκληρες σας έλεγα τίς αγωνίες μου, τί πρέπει να κάνω, πώς να ξεκινήσω και θυμάμαι μέ πόση αγάπη μάς βοηθήσατε και μάς βοηθάτε. Είσαστε από τους λίγους Ίεράρχας που πιστέψατε, ότι τό κέντρο της Όρθοδοξίας δέν είναι μόνο ή Έλλάδα, δέν είναι μόνο ή Κρήτη, είναι ή όλη παγκόσμια Όρθοδοξία. Και μάς βοηθήσατε μέ πολλή πολλή αγάπη.

Σ' εύχαριστώ, αδελφέ μου Δαμασκηνέ, γιατί ξέρω, ότι αγαπάς τήν Ίεραποστολή και σαν νέος Ποιμενάρχης θά βοηθήσης σ' αυτό τό έργο μας τό σπουδαίο, διότι από τίς 54 χώρες της Άφρικής, ήδη στις 46 έχουμε πολύ δυνατές Ίεραποστολές.

Επιτρέψατέ μου, βλέπω άπέναντί μου ένα μου Νεκτάριε, θέλω να σας πώ σ' αυτή τήν όμορφη βραδιά, ένα μεγάλο εύχαριστώ. Θυμάσθε, Γέροντα, πάροικος και παρεπίδημος ξεκινούσα για τήν μακρινή Ούκρανία και σείς μέ σκεφθήκατε και μέ βοηθήσατε μέ δύο τιμημένους Ίεράρχας, Φιλαδελφείας Βαρθολομαίο και τον Ίωακείμ. Σας εύχαριστώ, γιατί πρώτος έσεις μου είχατε μιλήσει για τό Κογκό. Είχατε πάει τότε μέ τον π. Άμφιλόχιο Τσοϋκο και σ' αυτά τά δύσκολα χρόνια σ' αυτόν τον άγιο άνθρωπο τον π.Χαρίωνα. Όχι ως ό Πάπας και Πατριάρχης, όχι ως ό δέκατος και τρίτος των Άποστόλων, όχι ως κριτής της Οίκουμένης, αλλά σαν ταπεινός κληρικός Κρητικός θά σας πώ, Γέροντα ένα μεγάλο, μεγάλο εύχαριστώ, γι' αυτά που κάνατε για μένα σε δύσκολους χώρους και χρόνους.

*Ὁ Μαζαριώτατος Πατριάρχης
ἀποκαλύπτει τὸ μνημεῖο.*

Πρόεδρέ μου κύριε Μητσοτάκη, σὰς εὐχαριστῶ, γιὰ ὅσα κάνατε καὶ γιὰ τὴν ἕνα ἀπὸ τὰ παιδιά σας, ἡ Ἀλεξάνδρα πίστεψε σ' αὐτὸν τὸν θεσμό τὸ μεγάλο γιὰ τὴν Ἀφρική. Θαυμάζω αὐτὸ τὸ μεγάλο ἔργο πού κάνει γιὰ τὴν ἀγάπῃ, ὅπως ἀπὸ σὰς ἔμαθε, τὸν φτωχό, τὸν ταπεινὸ ἄνθρωπο.

Θέλω νὰ πῶ σέ ὅλους σας ἕνα μεγάλο εὐχαριστῶ, γιὰ τὴν εἶχατε αὐτὴν τὴν καλωσύνη τῆς καρδιάς νὰ ἔρθετε ἀπόψε, νὰ γίνουμε ὅλοι μαζί μία οἰκογένεια καὶ κυρίως νὰ συγκινηθῇ ἡ καρδιά μας. Ὅταν ἀκούσαμε, παιδιά μου, ἀπὸ σὰς τὰ ὠραῖα ἄσματα καὶ τὰ τραγούδια. Τοῦ χρόνου πρῶτα ὁ Θεὸς θὰ ῥθῶ κοντά σας νὰ πᾶω στὴν Κανάνγκα καὶ νὰ γονατίσω στὸν τόπο τοῦ π.Χαρίτωνος. Μετά πρέπει νὰ πᾶω στὸν Ἐπίσκοπό μας, τὸν Μελέτιο, γιὰ νὰ τιμήσουμε τὸν ἄλλο μας Ἱεραπόστολο τὸν π. Κοσμᾶ, καί σ'συνεχῶς νὰ πορεύωμαι, παιδιά μου, γιὰ τὸ ὅπως λέω καὶ στὴν Ἱερά Σύνοδο, ἐσεῖς εἴστε τὸ μέλλον τοῦ Πατριαρχείου. Στὴν Ἀλεξάνδρεια μας εἶναι ἡ παράδο-

σις, εἶναι ἡ ὁμορφὴ πόλις πού ἀγάπησε ὁ βασιλιάς Ἀλέξανδρος, εἶναι τὸ σύμβολο τοῦ Μάρκου, εἶναι ὁ Ἰωάννης ὁ Ἐλεήμων πού ἔλεεε μετὰ τὴν προσευχή του, ἡ Αἰκατερίνη, ἡ μεγάλη Ἀγία μας, εἶναι ἡ αὔρα ἀπὸ τὴν ἔρημο τῆς Αἰγύπτου, τὴν Νιτρία, ἀπὸ τὴν Μαρεώτιδα λίμνη τῶν ὁσίων Πατέρων, εἶναι τὸ ἔνδοξο παρελθόν, ἀλλὰ τὸ ἐλπιδοφόρο μέλλον εἶναι ἡ Ἀφρική μας, εἴστε σεῖς, παιδιά μου, καὶ κάθε φορά πού βρίσκομαι κοντά σας χαίρεται ἡ καρδιά μου, γιὰ τὸ ἔργο τῆς Ἱεραποστολῆς προχωρεῖ.

Τελειώνοντας δὲν θέλω τίποτα ἄλλο, ἀλλὰ μιά πού βρεθήκαμε στὸν ἅγιο Χαράλαμπο, θέλω τὴν προσευχή σας. Ὅπως σὰς εἶπα, ἦρθα ἐχθές νὰ δῶ λιγάκι τοὺς δικούς μου, νὰ συναντήσω πρόσωπο μετὰ πρόσωπο, αὐτὸ πού εἶχαμε διδαχθεῖ, ἀγαπητέ μου Ἀλέξανδρε Παπαδρέ, κάποτε στὴν Ἀκαδημία, ὅτι μεγαλύτερη εὐλογία τοῦ Θεοῦ, Πρόεδρέ μου εἶναι νὰ βλέπῃ ὁ ἕνας πρόσωπο μετὰ πρόσωπο τὸν ἄλλο. Αὐτὸς εἶναι ὁ Παράδεισος. Ἐνῶ ἡ κόλασις εἶναι νὰ μὴν μπορῇ νὰ δῇ ὁ ἕνας τὸν ἄλλο. Καὶ σήμερα ζοῦμε τὸν Παράδεισο αὐτό, γιὰ τὴν σὰς βλέπω πρόσωπο μετὰ πρόσωπο. Μετά ἀπὸ λίγο θὰ σας ἀποχαιρητήσω, θὰ ξαναφύγω γιὰ τὴν Ἀλεξάνδρεια, θὰ φύγω γιὰ τὴν Ἱεραποστολή στὴν Ἀφρική.

Ὅμως μέσα στὴν καρδιά μου παίρνω τὴν εὐχή τοῦ γέροντος π. Χαρίτωνος.

Σ' εὐχαριστοῦμε, γέροντα, παληκάρη ξεκίνησες ἀπ' αὐτὸ τὸ χωριό, ἔζησες τὸν μεγάλο σταυρό πού λέγεται ξενιτεία, ἀλλὰ ἐφόσον ἀγάπησες τὸν Χριστό, σήκωσες αὐτὸ τὸν Σταυρό, καὶ τὸ φῶς, ἡ ἐλπίδα καὶ ἡ εἰρήνη βασιλεύει στὴν Ἀφρική. Θὰ πάρομε πάλι, Νικόλαέ μου, καμπάνες, θὰ τίς τοποθετήσουμε, ὅπως σὺνηθίζουμε στὰ καμπαναριά. Καὶ θυμᾶσαι τὴν χαρά μας π. Θεολόγε, ὅταν μετὰ καλεῖς μετὰ τὸ σχοινὶ νὰ χτυπήσω πρώτη φορά τὴν καμπάνα. Ὁ ἦχος αὐτὸς θὰ ἀκουστῇ στὰ πέρατα, θὰ φτάσῃ μέχρι τὸν οὐρανὸ καὶ ἡ ψυχὴ τοῦ π.Χαρίτωνος θὰ ἀγάλλεται καὶ θὰ μᾶς δῖνῃ τὸ ἔναυσμα: ναί, παιδιά μου, χτυπάτε τίς καμπάνες, γιὰ τὴν Ἀφρική εἶναι ἡ Ἡπειρος τοῦ μέλλοντος, τὸ σταυροδρόμι πού θὰ κριθῇ ὁ κόσμος. Εἶναι ὁ χώρος πού πρέπει νὰ βασιλεύσῃ ἡ εἰρήνη, ἡ δικαιοσύνη καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ.

Σεβασμιώτατε, γι' αὐτὸ τὸ ὠραῖο μέρος, τὴν ἐκκλησία τοῦ Ἁγίου Χαράλαμπους, παρεκάλεσα τοὺς μοναχοὺς ἀπὸ τὴν ἔρημο τῆς Νιτρίας νὰ μοῦ ἐτοιμάσουν ἕνα σταυρὸ καὶ θέλω νὰ τὸν προσφέρω γιὰ τὸν Ἅγιο Χαράλαμπο, διότι εἶναι τὸ σύμβολο τῆς ἀγάπης, τὸ σύμβολο τῆς θυσίας καὶ ἐλέω νὰ τὸ ἔχουν ἐδῶ, γιὰ νὰ θυμούνται ὅτι κάποτε ἀπὸ ἐδῶ πέρασε Θεόδωρος Β' Πάπας καὶ Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας καὶ πάσης Ἀφρικής.

Μετά τα αποκαλυπτήρια μία τρυφερή και συγκινητική στιγμή που δηλώνει τα ψυχικά χαρίσματα του Πατριάρχη.

Ο Πατριάρχης δέχεται τα συγχαρητήρια από τον Πρόεδρο πρώην Προθυπουργό κ. Κων. Μητσοτάκη.

Πλήθη πιστών από τη γύρω περιοχή και να τιμήσουν τον π. Χαρίτα, «καλώς ήλθατε».

Ο Πατριάρχης με νέους από την...

συνέφευξαν στό προαύλιο του 'Ι. Ναού 'Αγίου Χαραλάμπους Παλαιωνίου γιά νά ύποδεχθούν τόν Πατριάρχη. Οί μοναχές τής 'Ι. Μονής Χρυσοπηγής πού άγιογράφησαν τόν Ναό κατασκεύασαν και τό άεροπανώ μέ τό άνάγκα του Κογκό.

'Ο Πατριάρχης συνομιλεί έγκάρδια μέ τόν π. Θεολόγο. Στό μέσον ό άνηψιός του π. Χαρίτωνος κ. Κώστας Μποτωνάκης.

Τό κατάκοσμο άγιογραφιων εσωτερικό του Ί. Ναού Ζωοδόχου Πηγής.

Στήν Μπάνζα-Ngungu του Κογγκό μέ δωρεές έλληνα έκπαιδευτικού χτίστηκε ένας Ναός. Μεγάλος, ώραϊος, έντυπωσιακός.

Πήγαμε μ' ένα συνεργείο γιά νά στήσουμε τό τέμπλο του ιεροϋ. «Φιλοκαλοϋμεν μετ' εϋτελείας...», αλλά άς μάς έπιτραπη νά ποϋμε ότι κάτι καλό γίνεται.

Ό Ναός «ντύθηκε» καί μέ άγιογραφίες Βυζαντινής τέχνης, κλασσικές. Σοϋ δίνεται ή αίσθησις, ότι μπαίνεις σέ Ναό παλαιού μοναστηριϋ, πού τόν άγιογράφησε άριστος άγιογράφος περασμένων αιώων.

Μπήκε, λοιπόν, από περιέργεια μάλλον, μία Εϋρωπαϊά. Άλλοι μου έλεγαν ότι ήταν Γαλλίδα καί άλλοι ότι ήταν Βελγίδα. (άδιάφορο).

Ξέμεινε ή γυναίκα. Καί τ'όπε φωναχτά, πού τήν άκουσαν εκείνοι, πού μου τά έλεγαν.

—“Α! πού θρίσκομαι; στή γή ή στόν οϋρανό; Σας παρακαλώ έπιτρέψτε μου σέ μία γωνιά του Ναοϋ νά προσευχηθώ!

Άδύνατη, άνυπέρβλητη, Βυζαντινή άγιογραφία!

Πραγματικά συγκινεί, εϋαισθητοποιεί, κατανύσσει, καλλιεργει εϋσέβεια, ιστορεί, θεολογει... άντέχει στό χρόνο, άνταγωνίζεται τή φθορά του χρόνου καί τήν νικά! Θαυμάζεται από άσπρους καί από μαύρους. Σάν τόν χρυσό πού έχει παντοϋ καί πάντοτε τήν άξία του!

† ό Κ.Α.Ι.

«Ποϋ βρίσκομαι;»

Ό Ί. Ναός τής Ζωοδόχου Πηγής Μπαντζανγκούνγκου.

Στά αναπηρικά καρότσια της Άφρικης

‘Ο Παΐσιος ένα νεοφώτιστο παληκάρι βαπτίσθηκε τό Πάσχα. Παρ’ όλο πού δέν είναι μεγαλόσωμος κάθε πρωΐ τόν έβλεπα νά φθάνη στήν ‘Αγία Ειρήνη στό Ντολιζί, σπρώχνοντας τό αναπηρικό καρότσι του Θωμά (δώρο του «Πρωτοκλήτου») στις άνηφοριές και κατηφοριές πού όδηγούν στήν ‘Εκκλησία. Ήταν από τούς πρώτους στόν όρθρο και όπως και οι άλλοι εργάτες μας ξεκινούσε μέ προσευχή, συμμετέχοντας στόν όρθρο, και μέ τήν άπόλυσι άρχιζε τήν έργασία κτίζοντας τό σχολείο μας. Τό ίδιο και ό Θωμάς σέρνοντας κυριολεκτικά τά άτροφικά ποδαράκια του έπαιρνε τό μεροκάματό του σάν βοηθός του σιδερά φτιάχνοντας τούς όπλισμούς του κτηρίου.

‘Ο Παΐσιος λοιπόν, από τούς καλούς ποδοσφαιριστές της ομάδας της έκκλησίας μας, ήλθε μία ήμέρα τόν ‘Ιούλιο κλαίγοντας από τούς πόνους νά μέ δη. ‘Ανέλαβε ή διευθύντρια του όρφανοτροφείου μας, ή κ. Δωροθέα, φύλαξ άγγελος όλων τών παιδιών, νά τόν πάη μέ ένα ταξί στό γιατρό. ‘Οξεία σκωληκοειδίτης, έπρεπε νά έγχειριστή έπειγόντως. Τό πλέον έπείγον όμως ήταν νά προπληρωθή ό χειρουργος και έτσι έσπευσα στό παλαιό κεντρικό νοσοκομείο μέ τά χρήματα. ‘Ο Παΐσιος περίμενε μέσα στό χειρουργείο. ‘Η έγχείρησι πέτυχε. Για όποιονδήποτε Εύρωπαίο οι συνθήκες στους χώρους του νοσοκομείου ήταν παραπάνω από άθλιες: τοίχοι λερωμένοι, ίχνος άντισηψίας, παράθυρα χωρίς τζάμια... ‘Αφού έμεινε μία ήμέρα σέ έναν βρώμικο θάλαμο του χειρουργείου, μετά τόν έβαλαν σέ ένα δωμάτιο μέ τέσσερα κρεβάτια κολλητά ανά δύο σέ μία πτέρυγα μέ τίς ίδιες συνθήκες. Ένα σεντονάκι πού του δώσαμε από τό όρφανοτροφείο ήταν τό μόνο πού κάλυπτε τό

σφουγγάρινο γυμνό στρώμα. ‘Υπέφερε και πονούσε. Κανείς γιατρός, κανείς νοσοκόμος. Μιά μαία από γειτονική πτέρυγα του έδωσε μία συνταγή για παυσίπονα και του άλλαξε τό τραύμα. Δίπλα του παραπεκόνταν ή γυναίκα του και κάτω στό πάτωμα σέ μία ψάθα κοιμόνταν τά δύο παιδάκια του. Τούς ζούσε μέ τά 4 ευρώ πού έπαιρνε κάθε ήμέρα στήν οικοδομή -και πού θά του λείψουν τώρα πού είναι στήν άνάρρωσι. Στο νοσοκομείο δέν υπήρχε καμία έξυπνέτησι. Τό φαγητό τών άσθενών τό μα-

*Γιά τό άκρωτηριασμένο παιδί
άνοιξε ένας νέος δρόμος!
‘Η ‘Ορθόδοξος ‘Εκκλησία τό άγκάλιασε...*

γειρεύουν οί συγγενείς στήν αύλή μέ κάρβουνα. Έπισκεπτόμουν τόν Παΐσιο, όσο ήμουν στήν πόλι τους. Μολύνθηκε τό τραύμα καί χρειάσθηκε νά ξαναγίνη επέμβασι. Δόξα τῷ Θεῷ ἔγινε καλά.

Στόν ἔξωτερικό διάδρομο τοῦ νοσοκομείου, μπροστά στό δωμάτιο τοῦ Παΐσιου εἶδα ἕνα παιδί ἀκρωτηριασμένο καί τό πόνεσα. Εἶχε καί τά δύο του πόδια κομμένα πάνω ἀπό τό γόνατο. Καθόταν καί ἔπαιζε ἕνα ἐπιτραπέζιο παιχνίδι. Τόν ξαναεἶδα τήν ἄλλη ἡμέρα πού ἦταν μόνος του σέ ἕνα παλιό ἀναπηρικό καρότσι. Τοῦ μίλησα καί μοῦ εἶπε τήν ἱστορία του. Εἶναι δεκαεξί χρονῶν καί τόν λένε Φαλή. Ταξίδευε στό κατάμεστο τραῖνο καί καθόταν κοντά στήν πόρτα πού συνέδεε τά βαγόνια. Ἐνας χωροφύλακας περνώντας τόν ἔσπρωξε δυνατά ἔξω ρίχνοντάς τον ἐπάνω στίς ράγες. Τό τραῖνο ἦταν σέ κίνησι καί τοῦ ἔκοψε καί τά δύο πόδια. Οἱ σιδηροδρομικοί τόν πήραν στό νοσοκομεῖο καί ἀνέλαβαν τά ἔξοδά του χωρίς καμμία ἄλλη φροντίδα. Ἡ καταγωγή του ἀπό τό Pointe Noire ὅπου ζοῦσε σέ μιά φτωχογειτονιά μέ τόν παντρεμένο ἀδελφό του. Ἐκεῖνος δέν εἶχε τά χρήματα (10 ευρώ) οὔτε γιά τό εἰσιτήριο νά ἔλθῃ νά βοηθήσῃ. Τοῦ ἔδωσα μιά μικρή βοήθεια καί τήν διεύθυνσι τῆς ἐκκλησίας μας στό Pointe Noire.

Ἄπό τότε θυμάμαι πάντα τό βλέμμα του. Ἄφ'

ὅτου ἔφυγα δύο φορές τοῦ ἔστειλα ξανά βοήθεια μέ ἕναν ποδοσφαιριστή, ἀπό τά παιδιά μας, ὥστε νά βοηθηθῇ καί ὁ ἴδιος δοξάζοντας τόν Θεό γιά τά δυνατά πόδια πού τοῦ ἔδωσε.

Τί μπορούμε νά κάνουμε γιά τόν Φαλή, ἕνα δεκαεξάχρονο παλικάρι μέ κομμένα τά φτερά; Τί μπορεί νά ἀπαλύνη τόν πόνο του;

Ὁ Φαλής εἶναι μιά ἐνσάρκωσι τῆς Ἀφρικής. Καρτερία μέσα στήν ὀδύνη καί τήν φτώχεια. Στά μάτια του λάμπει ἡ ὑπομονή ἀλλά καί τό παράπονο. Ὁ Κύριος μᾶς τόν ὑπέδειξε γιά νά τοῦ δωρήσουμε τήν Ἀγάπη καί τήν Ἐλπίδα Του.

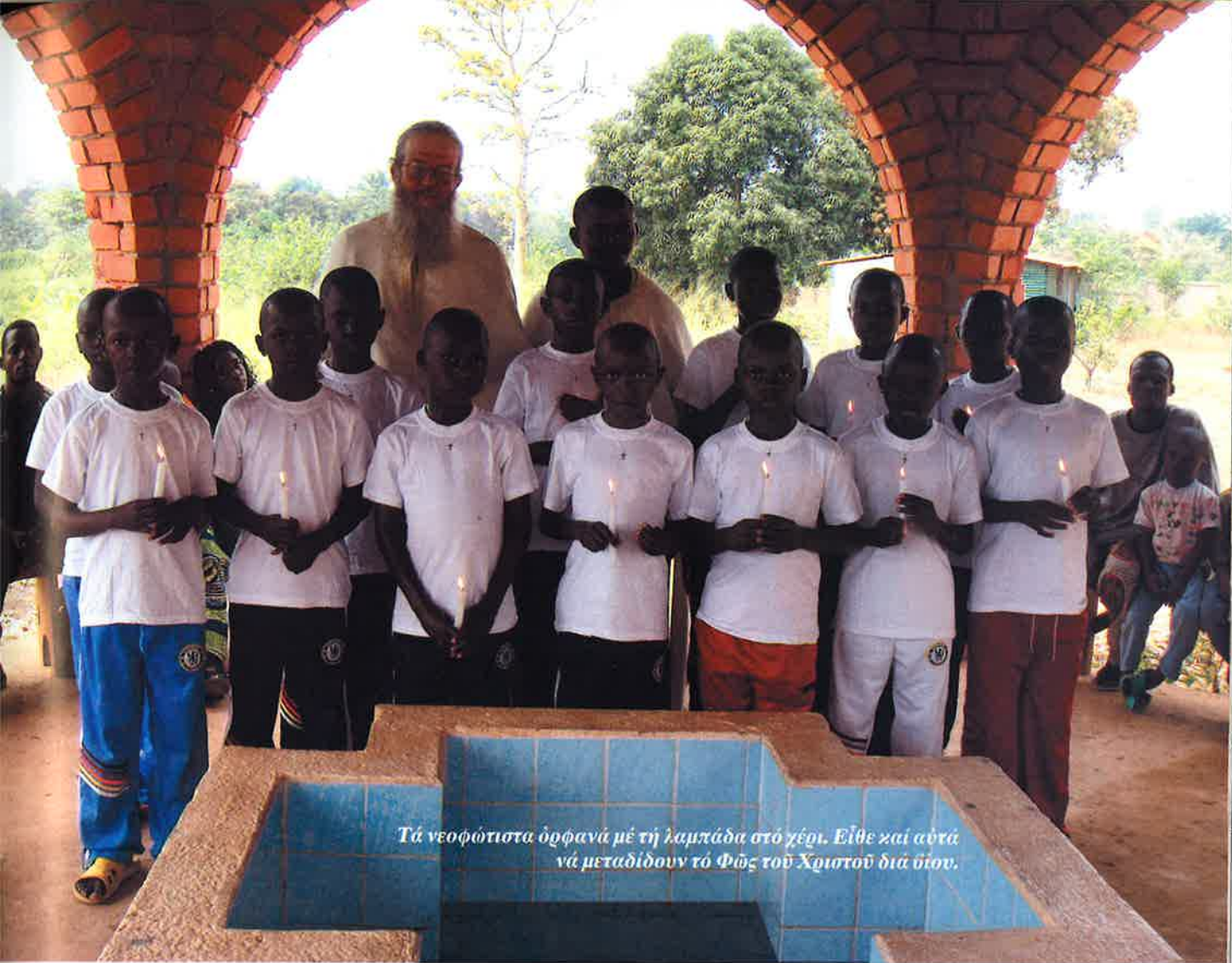
Ἱερομόναχος Θεολόγος

Υ.Γ. Ὁ «ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΣ» διέθεσε δωρεά τοῦ κ. Θεοδ. Τζιμα καί ἀγοράστηκε ἕνα ἀναπηρικό «ποδήλατο» πού εἶναι χειροκίνητο καί ἕνα ἀπλό ἀναπηρικό καρότσι γιά ἔσωτερικούς χώρους. Ἡδῆ ὁ νεαρός πήρε τά δῶρα του καί μέ πολύ χαρά κινεῖται μέσα στήν πόλι μόνος του κάτι πού ἔσπερε.

Ὁ π. Θεολόγος κάνει κόποιες σκέψεις μήπως μπορέσει μέσω φιλανθρωπικῶν ὀργανώσεων τῆς Ἀγγλίας νά τόν στείλῃ ἐκεῖ, γιά νά τοῦ θάλουν τεχνικά μέλη. Μακάρι νά μπορέσῃ νά ὑλοποιηθῇ αὐτή ἡ σκέψις καί νά στάθῃ στά πόδια του αὐτό τό νέο παιδί.

Τά παιδιά τοῦ Ὁρφανοτροφείου στόν ἴσκιό τοῦ δένδρου παρακολουθοῦν μαθήματα.

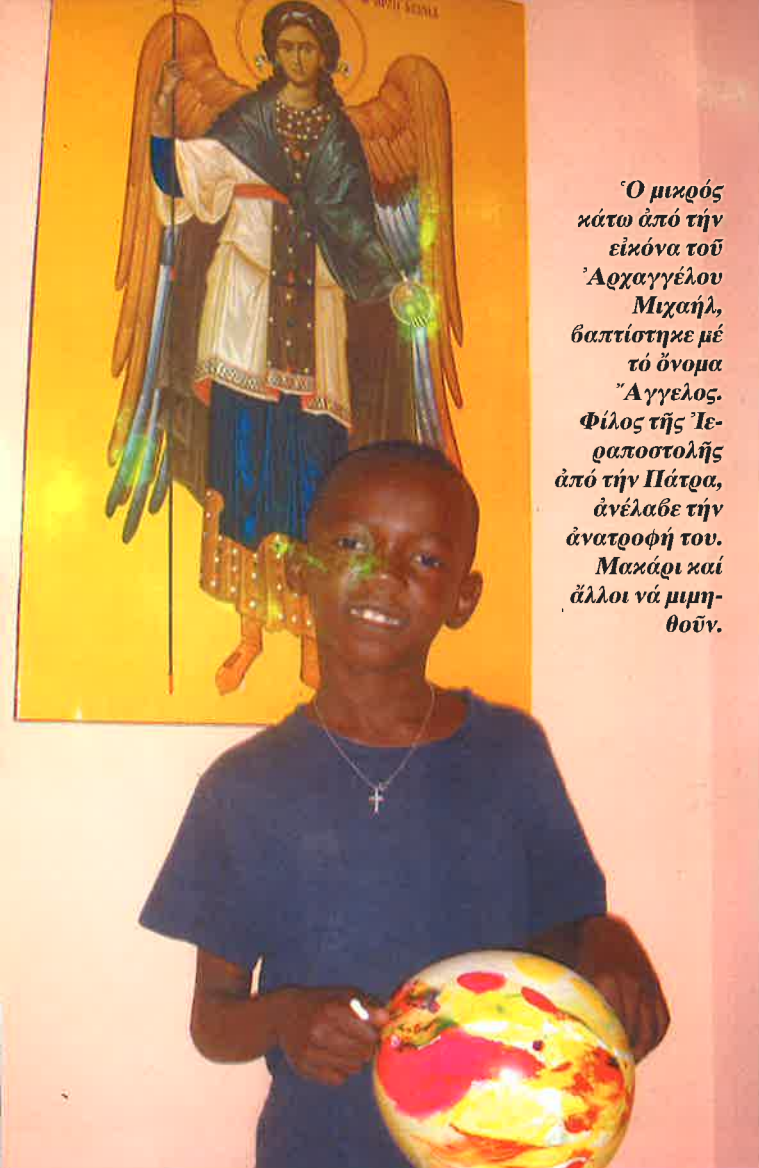
*Τά νεοφώτιστα ὀρφανά μέ τή λαμπάδα στό χέρι. Εἶθε ζαί αὐτά
νά μεταδίδουν τό Φῶς τοῦ Χριστοῦ δια ὅιον.*

Γιορτή στό Ὀρφανοτροφεῖο μας

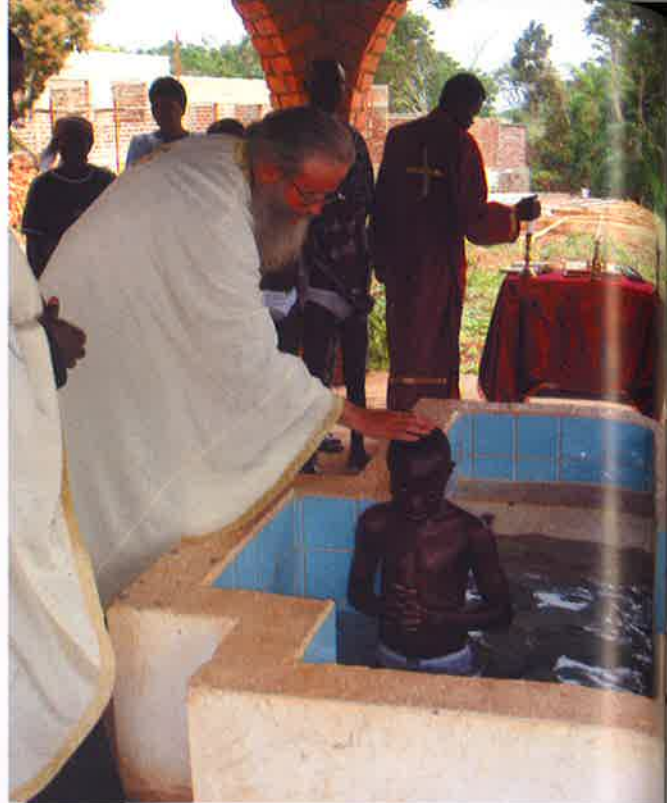
Ὅποτε πηγαίνω στό Dolisie, μένω σέ ἓνα δωμα-
τικά δίπλα στό Ὀρφανοτροφεῖο. Συχνά ἀκούω
ψαλμωδίες ἀπό τίς ἀγγελικές φωνές τῶν μικρῶν. Ὁ
ναός τῆς Ἁγίας Εἰρήνης, πού εἶναι δίπλα, τοὺς δίνει
τὴν εὐκαιρία νά παρακολουθοῦν μέ προσήλωσι τίς
ἀκολουθίες, ἀλλά κυρίως νά μαθαίνουν, νά ἀντι-
γράφουν καί νά συνοδεύουν τοὺς ψάλτες ἢ τὴν χο-
ρωδία.

Τά ὀρφανά μᾶς ζήτησαν ἀπό μόνα τους νά βα-
πτισθοῦν. Ὁ Σεβασμιώτατος ἔδωσε τὴν εὐλογία
του. Πήραμε ἐπίσης τὴν ἐγκρισι τῶν κηδεμόνων
τους. Μέ τὴν διεύθυνσι τοῦ ὀρφανοτροφείου ἀπο-
φασίσαμε νά βαπτίσουμε μόνον τὰ μεγάλα καί ἀπό

αὐτά ὅσα ἦσαν σέ θέσι νά παρακολουθήσουν τὴν
κατήχησι. Παλαιός κατηχητής ὁ Ἀλέξανδρος,
ὑπάλληλος τοῦ ὀρφανοτροφείου καί ἀναγνώστης,
ἀνέλαβε τὴν προετοιμασία τους. Βαπτίσθηκαν δέ-
κα τρία παιδιὰ: δώδεκα, ἔνδεκα καί δέκα χρονῶν
τὴν 17ην Ἰουλίου. Τά ὀνόματά τους: Εὐστάθιος, Ἰω-
άννης, Δημήτριος, Βασίλειος, Νικόλαος, Χρῆστος,
Κύριλλος, Ἀθανάσιος, Ἄγγελος, Χαρίτων, Γαβριήλ,
Μιχαήλ καί Στέφανος, κατὰ ἡλικίαν ἀρχίζοντας ἀπό
τόν μεγαλύτερο. Ἐλαμπαν τὰ μάτια τους ἀπό τὴν
χαρά. Ἐλαμπαν καί τὰ πρόσωπά τους ἀπό τὴν Θεία
Χάρι. Γιορτὴ στό ὀρφανοτροφεῖο. Μεγαλύτερη
γιορτὴ τὴν Κυριακὴ πού λειτούργησα καί μετάλα-

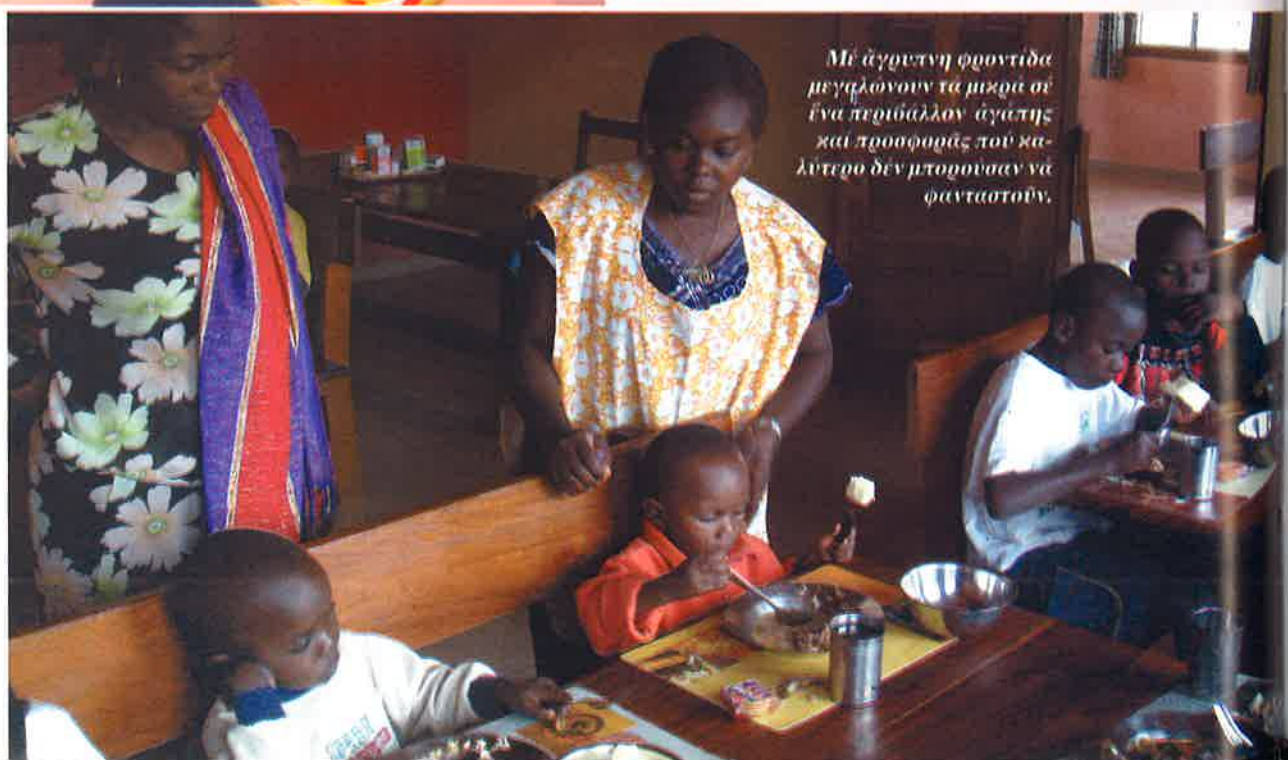

*Ὁ μικρός
κάτω ἀπὸ τὴν
εἰκόνα τοῦ
Ἀρχαγγέλου
Μιχαήλ,
βαπτίστηκε μὲ
τὸ ὄνομα
Ἄγγελος.
Φίλος τῆς Ἱε-
ραποστολῆς
ἀπὸ τὴν Πάτρα,
ἀνέλαβε τὴν
ἀνατροφή του.
Μακάρι καὶ
ἄλλοι νὰ μιμη-
θοῦν.*

Ἐνα ἀκόμη παιδάκι μέσα στοῦ βαπτιστήριου.

βαν Σῶμα καὶ Αἷμα Χριστοῦ. Ἐχουν μάθει νὰ μὴν ζη-
τοῦν. Αὐτὴ τὴ φορά εἶχαν τὴν ἄδεια καὶ ζήτησαν νὰ
διακονοῦν στοῦ ἱερό. Τό ἐπιθυμοῦσαν ἀπὸ καιρό.
Κανονίσαμε μὲ τοὺς διακονητές καὶ ἐναλλάξ ἀνά
δύο θὰ ἀναλάβουν ὑπηρεσία. Ἄλλωστε τὰ περισσό-
τερα ἔχουν ἐκφράσει τὸ ὄνειρό τους νὰ γίνουν ἱε-
ρεῖς. Προσευχόμαστε καὶ ἐμεῖς νὰ τοὺς εὐλογήσῃ ὁ
Κύριος νὰ στελεχώσουν μελλοντικὰ τὴν Ὁρθόδοξο
Ἐκκλησία τοῦ τόπου τους.

*Με ἀγρυπνη φροντίδα
μεγαλώνουν τὰ μικρά σὲ
ἕνα περιβάλλον ἀγάπης
καὶ προσφοράς ποὺ κα-
λύτερο δὲν μποροῦσαν νὰ
φανταστοῦν.*

‘Ο Σεβ. Μητροπολίτης Κένυας κ. Μακάριος με όρφανά της φυλής Μασαΐ.

Τέλος τής ‘Ακαδημαϊκῆς χρονιάς στήν ‘Ιερά Μητρόπολι Κένυας

‘Άλλες δραστηριότητες καί περιοδεΐες τοῦ Σεβασμιωτάτου
Μητροπολίτου Κένυας κ. Μακαρίου Τηλλυρίδη.

Ὁ μήνας Μάιος εἶναι πάντοτε ἡ περίοδος τῶν τελικῶν ἐξετάσεων καί τῆς προετοιμασίας γιά τήν ἀποφοίτησι ἐκ τῶν διαφόρων ἐκπαιδευτικῶν ἰδρυμάτων τῆς ‘Ιερᾶς Μητροπόλεως Κένυας.

Ὅπως ἀναφέραμεν καί σέ προηγούμενά μας σημειώματα καί κατά τόν μήνα Μάϊο ὁ Σεβασμιώτατος συνέχισε νά ἐπισκέπτεται προσφυγικούς καταυλισμούς καί στρατόπεδα, ὅπου ἔκαμε διανομή ρούχων, τροφίμων, κρεβατιῶν καί ἄλλων χρησίμων ἀντικειμένων πρὸς τοὺς ἐκτοπισθέντες.

Ύστερα ἀπὸ πρόσκλησι τοῦ ‘Αντιπροέδρου τῆς χώρας, ὁ ὁποῖος ἐκτιμώντας τήν συμβολή τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας στήν ἀνακούφισι τῶν πασχόντων, κάλεσε τόν Σεβασμιώτατο νά ἀναπέμψῃ εὐχαριστήριον προσευχὴν πρὸς τόν Θεόν διὰ τήν ἐπικρατοῦσαν εἰρήνην καί ἀσφάλειαν εἰς τήν Δημοκρατίαν τῆς Κένυας.

Στίς 17 Μαΐου 2008 ὁ Σεβασμιώτατος τέλεσε τήν Θεία Λειτουργία στόν ναό τῆς Πατριαρχικῆς Σχολῆς, ὅπου στή συνέχεια παρέστη καί μίλησε σέ Εἰδικό Σεμινάριο γιά τά παιδιά πού ὑπηρετοῦν στό

‘Ιερό. Στήν ὁμιλία του ὁ Σεβασμιώτατος εὐχαρίστησε τά παιδιά τοῦ ‘Ιεροῦ πού συγκεντρώθηκαν ἀπὸ τοὺς ναοὺς τῆς Ναϊρόμπης καί τῶν περιχώρων καί τοὺς ἔδωσε συμβουλές καί ὁδηγίες πῶς νά συμπεριφέρονται καί νά ὑπηρετοῦν μέσα στό ‘Ιερό. Στό τέλος παρετέθη πλούσιο γεῦμα καί ὁ Σεβασμιώτατος δένεινε σ’ ἕνα ἕκαστο παιδί ἀναμνηστικά δῶρα. Τήν ἐπομένην ὁ Σεβασμιώτατος ἀνεχώρησε γιά τή Δυτικὴ Κένυα. Καθ’ ὁδόν ἐστάθμευσε στό Νακούρου. Ἐπεσκέφθηκε συνολικά 8 Ἀρχιεπισκοπικὲς περιφέρειες. Κατά τὴ διάρκεια τῶν ποιμαντικῶν του ἐπισκέψεων ὁ Σεβασμιώτατος εἶχε συναντήσεις μέ ἱερεῖς, κατηχήτες, πρεσβυτέρες καί νέους.

Στίς 21 Μαΐου 2008 τέλεσε τὴ Θεία Λειτουργία στόν ‘Ιερό Ναό Παναγίας στό ‘Ἰκόνι. Ἐπιστρέφοντας ἐπεσκέφθηκε τίς περιοχές Νιαντάρουα καί Ματιντίρι. Ἐπεσκέφθηκε Ναοὺς, Σχολεῖα καί Κλινικὲς.

Στίς 29 καί 30 Μαΐου 2008 λειτούργησε στόν ‘Ιερό Ναό τῆς Πατριαρχικῆς Σχολῆς. Τὸ μεσημέρι τῆς 30ῆς μαζί μέ τοὺς ἱεροσπουδαστὲς ἀποφοίτους καί τοῦ Διδασκαλικοῦ Κολλεγίου παρέστη σέ γεῦμα

Οι άρχιερείς της Κέννας, Ουγκάντας και Μουάντζα με άποφοίτους της Πατριαρχικής Σχολής.

πού παρέθεσε ο Πρέσβυς της Ελλάδος.

Στις 31 Μαΐου 2008 μετά την Θ. Λειτουργία πού τέλεσε στο Ναό της Πατριαρχικής Σχολής παρέστη στην τελετή αποφοιτήσεως των μαθητών της Πατριαρχικής Σχολής, της Παιδαγωγικής Σχολής και της Σχολής Κοινωνικών Σπουδών.

Στήν τελετή παρέστησαν ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μουάντζας κ. Ιερώνυμος, ό όποίος διάβασε τό μήνυμα της Α.Θ.Μ. του Πάπα και Πατριάρχου Άλεξανδρείας κ.κ. Θεοδώρου, ό Νούντσιο, ό Άντιπρόεδρος της Χώρας, Πρέσβεις των Όρθοδόξων Κρατών, Άρχές και Έξουσίες της περιοχής, ιερείς, βουλευτές, στρατιωτικοί κ.λ.π. και πλήθος κόσμου.

Στήν όμιλία του ό Σεβασμιώτατος εύχαρίστησε τό Θεό πού εύλόγησε τόσο πλούσια και τήν φετινή άκαδημαϊκή χρονιά και κάλεσε τούς νέους άποφοίτους των έκπαιδευτηρίων της Μητροπόλεως νά συνεχίσουν τόν καλό τους άγώνα, όχι μόνο άκαδημαϊκά αλλά και πνευματικά, για νά φανούν χρήσιμο στην κοινωνία και τόν άνθρωπο.

Στόν χαιρετισμό του ό Πατριάρχης Άλεξανδρείας και πάσης Άφρικής Θεόδωρος ό Β΄ άφου έδωσε τά συγχαρητήρια και τίς πατρικές του εύχές στους διδάσκοντες και διδασκομένους χαιρέτησε μέ ιδιαίτερη ίκανοποίησι τό έργο πού έπιτελείται στα έκπαιδευτικά ιδρύματα της Ίερās Μητροπόλεως Κέννας και εύχήθηκε κάθε πρόοδο.

Ό Άντιπρόεδρος της χώρας Στέφανος Καλόντζο Μουσιόκα έπήνεσε τίς προσπάθειες και τίς προοπτικές πού διαγράφει ή Όρθόδοξος Έκκλησία της Κέννας και εύχαρίστησε για τήν μεγάλη και πρωτοποριακή συμμετοχή της Έκκλησίας στόν χώρο της παιδείας, ιατρικής, φιλανθρωπίας και εύαγγελισμού των φυλών της Κέννας.

Στις 10 Ίουνίου 2008 ό Σεβασμιώτατος έπεσκέφθη προσφυγικό καταυλισμό και διένειμε τρόφιμα και ρούχα στους πρόσφυγες.

Τό βράδυ άνεχώρησε για τό όρος Μέρου, όπου για δύο μέρες έπισκεπτόταν τήν περιοχή, όπου συναντούσε ιερείς και πιστούς.

Στις 12 Ίουνίου 2008 τό βράδυ έπισκέφθηκε τό Όρθόδοξο Όρφανοτροφείο στό Νυέρι, πού εύρίσκεται στους πρόποδες του όρους Κέννα, όπου διένειμε προς τά παιδιά ρουχισμό και παιχνίδια.

Τήν έπομένη έπεσκέφθη τήν περιοχή Νακούρου.

Στις 14 Ίουνίου 2008 μετά τή Θ. Λειτουργία, τήν όποία τέλεσε στο ναό της Πατριαρχικής Σχολής, έτέλεσε ό Σεβασμιώτατος όμαδικές βαπτίσεις στο μεγάλο βαπτιστήριο του Όρθοδόξου Κέντρου της Ίεραποστολής.

Τήν Κυριακή της Πεντηκοστής λειτούργησε και κήρυξε και προέστη του Έσπερινου της γονυκλισίας στόν Καθεδρικό Ναό των Άγίων Άναργύρων Ναϊρόμπης. Στή συνέχεια έπεσκέφθηκε τίς ένορίες Άγ. Γεωργίου Κιμπήρας και Άγ. Χριστοφόρου Ρογκάι, όπου είδεν τίς εργασίες οικοδομής δύο υπερσύγχρονων ιατρικών κέντρων.

Τά παιδιά πού παρακολούθησαν τό ειδικό σεμινάριο για ίεροπαιδές.

Ποιμαντική έπίσκεψη στό Μαλάουϊ

Μέ τις εύχές και τις εύλογίες της Α.Θ.Μ. του Πάπα και Πατριάρχη 'Αλεξανδρείας και πάσης 'Αφρικής κ.κ. Θεοδώρου Β', τό διάστημα από 31 Μαΐου μέχρι 4 'Ιουνίου έ.έ. επίσκεφθηκα τό Μαλάουι, πρώην Νουαζυλάνδη, μία από τίς 4 χώρες τής δικαιοδοσίας τής 'Ιεράς Μητροπόλεως Ζιμπάμπουε. Στο Μαλάουϊ εργάζεται ιεραποστολικά έδω και δύο χρόνια ό π. 'Ερμόλαος 'Ιατρού, μέ τίς εύχές και τήν άδεια του Σεβ. Μητροπολίτου Μυτιλήνης κ. 'Ιακώβου και τήν έγκριση τής 'Ιεράς Συνόδου τής 'Εκκλησίας τής 'Ελλάδος. Παράλληλα, ό π. 'Ερμόλαος είναι διδάσκαλος και υπεύθυνος του 'Ελληνικού Σχολείου στό Μαλάουϊ. 'Εδω, θά πρέπη νά τονίσουμε ότι τό 'Υπουργείο Παιδείας τής 'Ελλάδος δέν ξεχνάει ποτέ τόν άπόδημο 'Ελληνα και πάντα φροντίζει νά υπάρχει ένας δάσκαλος σέ κάθε παροικία γιά νά διδάσκη τήν 'Ελληνική γλώσσα στό 'Ελληνόπουλα. Μέ πνεύμα αύτοθυσίας και προσφοράς ό π. 'Ερμόλαος μαζί μέ τήν πρεσβυτέρα Χρυσάνθη και τά τέσσαρα χαριτωμένα παιδιά του, εργάζεται καθημερινά γιά νά λάμψη τό φώς τής 'Ορθοδοξίας στό μακρινό Μαλάουι.

Στόν Καθεδρικό Ναό του 'Αγίου Νεκταρίου τό άπόγευμα του Σαββάτου 31 Μαΐου έ.έ. τελέσαμε τήν 'Ακολουθία του 'Εσπερινού. Μαζί μας συμπροσευχήθηκαν 'Ελληνες και 'Αφρικανοί. Μετά τό πέρας τής άκολουθίας άκολούθησε συζήτηση μέ τούς 'Αφρικανούς άδελφούς μας, νεοφώτιστους και καθηγούμενους. Διψασμένοι γιά νά γνωρίσουν περισσότερο τήν 'Ορθοδοξία, διατύπωναν συνεχώς έρωτήσεις, όπως συνηθίζουν τά μικρά και άθώα παιδιά στό σχολεία. Τήν Κυριακή τό πρωί τελέσαμε Θεία Λειτουργία στόν Καθεδρικό Ναό και τό άπόγευμα επίσκεφθήκαμε ένα όρφανοτροφείο μέ 110 μικρά όρφανά παιδιά, πού είτε οι γονείς τους πέθαναν είτε τά έγκατέλειψαν στό έλεος του Θεού. 'Ο Θεός όμως εύδόκησε νά τά άγκαλιάση ή 'Ορθόδοξος 'Εκκλησία, νά τά περιθάλψη, νά τά γαλουχήση και νά τά μορφώση. Νά τούς έξασφαλίση ένα πιάτο ρυζάλευρο και ένα ποτήρι γάλα. "Ενα χαμόγελο και λίγη έλπίδα.

Τήν Δευτέρα τό πρωί τελέσαμε τήν Θεία Λειτουργία και πάλι στόν Καθεδρικό Ναό, αύτήν τήν φορά στην άγγλική γλώσσα. "Ετσι προσήλθαν πε-

"Ενα πιάτο φαγητό γι' αυτά τά παιδάκια είναι τό καλύτερο δώρο! Τό παρέχει ή 'Ορθόδοξος 'Ιεραποστολή.

ρισσότεροι 'Αφρικανοί άδελφοί μας. Μετά τόν Θείο Λόγο και τήν κατήχηση πού άκολούθησε γιά τούς καθηγούμενους, διανείμαμε τρόφιμα σέ φτωχές οικογένειες, πού από πολύ νωρίς είχαν κατακλύσει τόν προάγλιο χώρο του Ναού και περίμεναν ύπομονετικά νά πάρουν από τά χέρια των 'Ορθοδόξων λίγα τρόφιμα γιά το φτωχικό τους σπιτικό. Τό άπόγευμα επίσκεφθήκαμε τό τυπογραφείο και τό μεταφραστικό κέντρο, όπου γίνονται οι μεταφράσεις των άκολουθιών και άλλων πνευματικών και ψυχωφελών βιβλίων στην τοπική γλώσσα και στην συνέχεια τυπώνονται και διανέμονται δωρεάν στους πιστούς.

Τήν Τρίτη τό πρωί επίσκεφθήκαμε τό 'Ιεραποστολικό Κέντρο του 'Αγίου Γεωργίου, πού βρίσκεται μέσα στις καταπράσινες φυτείες του τσαγιού και είναι δωρεά τής οικογένειας Γεωργίου Τσέλιγκα από τήν Λήμνο. Σέ ένα όμορφο λόφο τής περιοχής, πού άνήκει στην οικογένεια Τσέλιγκα, δεσπόζει ό μεγάλος Ναός του 'Αγίου Γεωργίου. Τόν θεμέλιο λίθο έθεσε ό τότε Μητροπολίτης Ζιμπάμπουε και νύν Πατριάρχης 'Αλεξανδρείας κ.κ. Θεόδωρος Β', ό όποιος και θά τόν έγκαινιάση έν εύθελος χρόνω. 'Εκει μäs περίμεναν δεκάδες καθηγούμενοι και πι-

στοί. Μετά από σύντομη άκολουθία διανείμαμε τρόφιμα σέ όλους τούς παρευρισκομένους καί πολλά γλυκά στά μικρά παιδιά. Στήν συνέχεια καί μέ τήν συνοδεία πάντοτε τού Προξένου τής Έλλάδος κ. Έρμη Καθουρίδη, τής εύλαβεστάτης συζύγου του κας Κατερίνας καί κυριών τού Φιλοπτώχου, έπισκεφθήκαμε τίς κεντρικές φυλακές άνηλικών. Συναντήσαμε γύρω στά 166 άνήλικα παιδιά πού φιλοξενοῦνται στίς κεντρικές φυλακές. Δέν θά περιγράψω τίς συνθήκες διαβίωσης από σεβασμό τών ίδιων άλλά καί τών άρχών που μάς έπέτρεψαν νά έπισκεφθοῦμε τίς φυλακές, κάτι πού δέν συνηθίζεται στίς «άναπτυγμένες» χώρες. Θά σάς άναφέρω μόνο τήν λαχτάρα μέ τήν όποία μάς κοίταζαν στά μάτια τά παιδιά καί τήν χαρά τους, όταν τούς μοιράσαμε τρόφιμα καί σπιτικά γλυκά πού είχαν έτοιμάσει οί κυρίες. Φεύγοντας μάς εύχαρίστησαν γιά τήν εκεί παρουσία μας καί μάς ζήτησαν τήν έπόμενη φορά νά έχωμε μαζί μας νά τούς μοιράσουμε τήν Άγία Γραφή καί άλλα Χριστιανικά βιβλία.

Αυτή ή μικρή καί ταπεινή προσπάθεια εύαγγελισμού τών Άφρικανών άδελφών μας στό Μαλάουϊ καί ή συνεισφορά στήν άνακούφισι τού πόνου καί

Βαπτίσεις στόν Άγιο Αύγουστίνο. Η στιγμή τής κατηχήσεως.

Ό Σεβ. Μητροπολίτης Ζιμπάμπουε κ. Γεώργιος προσωπικά έπιστατεί στήν προσφορά άγάπης.

τής δυστυχίας πού τούς μαστίζει, θά μπορούσε νά άποδώσει καρπούς καί στήν Άγκόλα καί στήν Μποτσουάνα. Ό Θεός διά τών προσευχών σας θά μάς άξιώσει μία μέρα νά βρεθοῦν ταπεινοί Έραπόστολοι καί γιά αυτές τίς χώρες, γιά νά μπορέσει ή φλόγα τής Όρθοδοξίας νά άνάψει καί εκεί.

Οί πιστοί έξω από τόν Έερό Ναό.

«Οὐ τὸν σταυρὸν, ὡς ζυγὸν ἀράμενοι»

Μητροπολίτης πρ. Ὑδρας κυρός Ἱερόθεος 1920-2008

Ἐκοιμήθη 15/7/2008 ὁ σεμνὸς καὶ ἐνάρετος Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης πρῶν Ὑδρας, Σπετσῶν καὶ Αἰγίνης κυρός Ἱερόθεος (κατὰ κόσμον Σπυρίδων Τσαντίλης).

Ἐφήρμοσε, ὅπως καὶ ἄλλες ἐκκλησιαστικὲς προσωπικότητες, τὸ «οὐ τὸν σταυρὸν, ὡς ζυγὸν ἀράμενοι...». Σταυρὸς, ζυγὸς ἄρσης-ἐκούσια σταυρική πορεία, προγεύσεις ἀναστάσεως, δηλαδὴ τὴν αὔρα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος στή ζωὴ του ἀπὸ θαυματουργικὲς παρεμβάσεις. Ὑπῆρξε εὐγνώμων μαθητὴς, ἐκλεκτὸς παιδαγωγός, εὐλαθέστατος λειτουργός, ἀσκητὴς ἱεράρχης.

Εὐγενὲς τέκνον τῆς πόλεως τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου. Ἐγεννήθη τὸ 1920, τὸ ἔτος ποῦ ἐκοιμήθη ὁ θαυματουργός Ἅγιος Νεκτάριος. Οἱ θεοσεβεῖς καὶ ἐνάρετοι γονεῖς του, ὁ Γεώργιος καὶ ἡ Βιολέτα, τοῦ ἐνέπνευσαν τὸν σεβασμὸ καὶ τὴν ἀγάπη πρὸς τὴν Ὁρθόδοξο Ἐκκλησία μας. Μαθήτευσε πλησίον τοῦ καταξιωμένου διὰ τὴν πνευματικὴν του προσφορὰ στὴν Ἐκκλησία Γέροντος π. Γερβασίου Παρασκευόπουλου. Στὴν ἐποχὴ μας, καταλυτικῆ τῶν ἀξιών, ἀπέδειξε τὴν ὀφειλόμενη τιμὴ τοῦ μαθητοῦ πρὸς τὸν διδάσκαλό του π. Γερβάσιο γιὰ τὸ «εὐ ζῆν».

Σπούδασε ἀπὸ ἔνθεο ζῆλο τὴν ἱερὰ Ἐπιστὴμὴ τῆς Θεολογίας. Τὸ 1948 ἔλαβε τὸ πτυχίο του καὶ ἐπεδόθη ἰδιαιτέρα στὴν Πατερικὴ μελέτη.

Ὡς λαϊκὸς Θεολόγος, Καθηγητὴς στὴν Δευτεροβάθμια Ἐκπαίδευσι διεκρίθη διὰ τίς παιδαγωγικὲς του ἐπιτυχίες. Ὑπηρετήσε στὴν Καβάλα, Ἱερὰ Μονὴ Ταξιαρχῶν Αἰγίου, Ἀμαλιάδα, Πάτρα, στὴν γενέτειρά του, μάλιστα καὶ στὸ Ἄνωτερο Ἐκκλησιαστικὸ Φροντιστήριον. Ἐκάρη μοναχὸς στὴν Ἱερὰ Μονὴ Γηροκομείου Πατρῶν καὶ ἔλαβε τὸ ὄνομα τῆς μεγάλης ἐκείνης πνευματικῆς φυσιογνωμίας τοῦ Ἱεράρχου Πατρῶν Ἱεροθέου (κατὰ τὴν κηδεῖα του παρευρίσκετο τότε ὁ Ἅγιος Νεκτάριος). Τὸ 1958 ἐχειροτονήθη διάκονος καὶ ἱερεύς ἀπὸ τὸν Μητροπολίτη Κωνσταντῖνο, ὅπου διεκόνησε μὲ αὐταπάρνησι πλησίον του ὡς Πρωτοσύγκελος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

Στὴν μνήμη τῶν πιστῶν τῆς πατραϊκῆς κοινωνίας παραμένει ὡς εὐλαθέστατος λειτουργός τοῦ Ὑψίστου μὲ τίς κατανυκτικὲς Θεῖες Λειτουργίες καὶ τὰ μεστὰ ὀρθοδόξου πνευματικότητος κηρύγματά του. Ἀπέδιδε τὴν τιμὴν στους μεγαλύτερους του κατὰ τὴν ἡλικία Κληρικούς καὶ Λαϊκούς θεολόγους καὶ

εὐγενῶς τοὺς προσκαλοῦσε σὲ ἐκκλησιαστικὴ συνενεργασία. Μὲ τὸν τότε Ἱεροκήρυκα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως μακαριστὸ ἱεραπόστολο π. Χαρίτωνα Πνευματικάκι τοὺς συνέδεαν πνευματικοὶ ἀγῶνες. Συνέβαλε τὰ μέγιστα διὰ τὴν ἐπανακομιδὴ τῆς Ἁγίας Κάρας τοῦ Πολιούχου Ἀποστόλου Ἁγίου Ἀνδρέου καὶ τὴν καθιέρωσι ἐκκλησιαστικῶν ἑορτῶν.

Τὸ 1967 χωρὶς νὰ τὸ ἐπιδιώξη ἐξελέγη καὶ χειροτονήθη Μητροπολίτης Ὑδρας, Σπετσῶν καὶ Αἰγίνης. Διεκόνησε μὲ αὐταπάρνησι, ταπεινῶσι καὶ διακρίσι. Ἡ προσωπικότητα τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου στάθηκε πλοηγός του, ὡς ἀσκητοῦ ἱεράρχου.

Τὸ ὄραμα τῆς ζωῆς του γιὰ τὴν ἀνέγερσι περικαλλοῦς Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου ἐγίνε πραγματικότητα στὴν Αἶγινα. Τὰ πνευματικὰ του παιδιὰ κληρικοί καὶ λαϊκοὶ τιμοῦν τὴν Ἐκκλησία. Τὰ εὐαγγὴ καὶ φιλανθρωπικὰ ἴδρύματα ποῦ κατέλιπε κοσμοῦν τὴν Ἱερὰ Μητρόπολι. Ἐπαινοῦσε καὶ συμπαρίστατο κάθε ἐκκλησιαστικὴ καὶ ἱεραποστολικὴ προσπάθεια. Μὲ ἰδιαίτερη ἀγάπη καὶ ἐνδιαφέρον περιέβαλλε τὸν Σύλλογο Ὁρθοδόξου Ἱεραποστολῆς «Ο ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΣ» στὴν Πάτρα ἀπὸ τῆς ἰδρύσεώς του. Ὅταν μετὰ ἀπὸ ἔτη ὡς Μητροπολίτης Ὑδρας εἶχε ἔλθει στὴν Πάτρα τιμητικὰ ἐκφράζων τὰ εὐγενῆ του αἰσθήματα ἐπεσκέφθη τὸ Ναῖδιο καὶ τὰ Γραφεῖα τοῦ Ἱεραποστολικοῦ Συλλόγου. Γιὰ τὸν μακαριστὸ Ἱεράρχη λίαν ἐπιτυχῶς ὁ ἀείμνηστος Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης Δημήτριος εἶχε παρατηρήσει ὅτι διακρίνετο «ἐπὶ ἀγιότητι βίου, συνήσει τε καὶ μορφώσει».

Οἱ δεήσεις του ἀπὸ τὸ Ὑπερουράνιον Θεῶν συσταθῆναι ὡς μᾶς στηρίζουν.

Δημήτριος Τσαρεγκούνης

«Μακάριοι οί ἐλεήμονες...»
(Ματθ. 5.7)

Ὁ μικρὸς Φαλῆς μέ κομμένα καί
τά δύο πόδια ἔπειτα ἀπό τραγικό
συμβάν.

«Στά μάτια του λάμπει ἡ ὑπο-
μονή ἀλλά καί τό παράπονο».

Ἡ Ὁρθόδοξος Μητέρα
Ἐκκλησία τόν ἀγκάλιασε.
Τοῦ ἔδωσε στήριγμα καί
ἐλπίδα.

Ἀλήθεια πόσο σημα-
ντική εἶναι, γιά νά
ἀνοίξουν μπροστά
του νέοι ὀρίζοντες,
ἡ ὀλοπρόθυμος
συμβολή καί συ-
μπαράστασις τῶν
φίλων τῆς Ἱεραπο-
στολῆς;

